

Suflet de Femeie

*Invitație la
Conferința*

**DESTINAȚIE
COMUNĂ**

26 Octombrie 2013
Târgu Mureș

Conferința DESTINAȚIE COMUNĂ 26 Octombrie 2013

Un cuvânt spune Domnul și femeile aducătoare de vești bune sunt o mare oștire!

**Biserica BethEl, Târgu Mureș
str. Arany Janos nr. 24-26, ora 9:30**

...pentru că Slujim Aceluiași Domn,
...pentru că avem Același Împărat,
...pentru că avem Același Tată,
...pentru că avem O DESTINAȚIE COMUNĂ

Alătură-te
și tu acestei
mulțimi și vino în
26 OCTOMBRIE să
povestești ceea ce a
făcut **DUMNEZEU**
pentru tine!

ÎNTÂLNIREA FEMEILOR DIN BISERICILE CREȘTINE MUREȘENE

își propune în toamna aceasta să aducă bucurie în inimile celor care au dorința, chemarea și curajul de a porni pe Drumul Domnului nostru.

LASĂ-TE ÎNCURAJATĂ, FII TU ÎNSĂȚI O ÎNCURAJARE !

“ Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!”
(Matei 9: 37)

Editorial

A început școala...

Manuale, caiete, teme de casă, ședințe cu părinții, carnete de note, teste de evaluare, pachețele cu mâncare, uniforme. Intrăm alături de copiii noștri, sau de nepoți, într-un program mai puțin flexibil, suntem mai ocupați.

Facem toate acestea în așteptarea unor rezultate. Pentru ce învățăm? În fiecare ghiozdan este un vis, sau chiar mai multe, visul celui ce poartă ghiozdanul, visele părinților lui, care îi însoțesc cu privirea când pleacă dimineața la școală; visele profesorilor. Cu toții speră că lumea de mâine, generația viitoare să fie una mai fericită, mai bine pregătită și cu rezultate ce ne vor uimi.

Dar ce s-ar întâmpla dacă, doar am învăța și atât... Dacă, copiii care învață tabla înmulțirii n-ar face calcule niciodată în viața de zi cu zi, dacă literele n-ar fi puse în practică prin scrierea de articole sau cărți.

Cum ar fi dacă la fabrica de mobilă, s-ar face doar proiectarea pieselor de mobilier și nu s-ar lansa niciodată în producție? Am putea să ne ținem noi lucrurile în mobilier imaginar, care se găsește doar pe hârtie ?

Cum ar fi dacă medicul doar ar vorbi despre boala noastră fără să aplice vre-un tratament ? S-ar vindeca vre-un bolnav în modul acesta?

Cum ar fi dacă noi femeile doar am studia despre rețete și alimente, dar n-am găti niciodată ? Am putea să ne hrănim familiile doar cu “povești” despre mâncare ? În mod normal nu... Am pus aceste aspecte în fața noastră ca să vedem cât de importantă este practicarea celor învățate.

Dacă ceea ce citim sau învățăm nu se pune, în aplicare nu are nici un rost și cu timpul, uitarea se așterne peste ceea ce am învățat. Dar, dacă ai început să aplici, atunci se câștigă o experiență, se adoptă niște obiceiuri, se formează un mod de viață și apar niște rezultate.

Am spus aceste lucruri pentru a conștientiza că revista “*Suflul de Femeie*” își propune să fie un ghid practic pentru o viață mai aproape de Dumnezeu, presărată cu principiile Împărăției Cerești, care ne încurajează să punem aceste valori în viața noastră de zi cu zi.

În luna octombrie vom organiza un eveniment în care aplicațiile practice sunt la ele acasă. Este vorba despre conferința „O DESTINAȚIE COMUNĂ”, în cadrul căreia colectivul de redacție va prezenta diferite activități, veți putea cunoaște cu această ocazie femei care studiază Biblia și o aplică într-un mod folositor celor din jur.

Rodica Baciuc
Biserica Betania
Tg.Mureș

CUPRINS:

Copyright Monica Hădărean
www.monicahadarean.com

- 05 CÂNTEC FEMEIESC**
Adrian Păunescu
- 06 O DESTINAȚIE PENTRU A NE LUPTA**
Rodica Baci
- 08 TOAMNA SE NUMĂRĂ TALANȚII**
Carmen Busch
- 10 O VIAȚĂ CU ADEVĂRAT RODITOARE**
Rodica Filip
- 12 MINUNILE VIETII...**
Aurica Laurențiu
- 14 IUBIREA TATĂLUI**
Mărioara Vasilca
- 15 ÎN CĂUTAREA UNUI VIS**
Crenguța Stoian
- 16 ÎNCHINARE PRIN MUNCĂ**
Naomi Bota
- 18 ÎNVĂȚĂTURILE TALE SUNT SFĂTUITORII MEI**
Ana-Rodica Blăjan
- 20 CUM SĂ STUDIEZI BIBLIA**
Ruxandra Petrina
- 22 POST**
Suba Tabita Lubliana
- 25 SUSAR DULCE**
Maricica Cristae

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica Betania, Târgu Mureș
Simona Brîncovan
Biserica Betania, Târgu Mureș
Mia Pop
Biserica Noul Legământ, Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica Bethel, Târgu Mureș
Violeta Molonfălean
Biserica Filadelfia, Târgu Mureș
Adriana Someșan
Biserica Bethel, Târgu Mureș

CORECTURĂ GRAMATICALĂ:

Luciana Sand

DESIGN:

Vasile Treabă
Ruxandra Sămărghițan

- 26 ÎN LUPTA PENTRU DESTIN**
Andrus Olguța Mihaela
- 27 HAR**
Elisabeta Popescu
- 28 ATITUDINE**
Daniela Lucaci
- 30 O NOUĂ ZI NOI ALEGERI**
Mirela Damian
- 31 SEMAFORUL RUGĂCIUNII**
Aura Rogozan
- 32 CÂNȚAȚI DOMNULUI O CÂNTARE NOUĂ**
Loredana Milascon
- 34 MĂRTURIE**
Romana Popa
- 35 FURTUNĂ**
Dana Petru
- 36 ÎNGRIJORAREA**
Lidia Aldea
- 38 ANALIZE ANUALE OBLIGATORII**
Luciana Sand
- 40 CEAURI**
Luciana Sand
- 42 ÎN BUCĂTĂRIE**
Anca Mrazic

Cântec femeiesc

Copyright Monica Hădărean
www.monicahadarean.com

*Așa e mama și a fost bunica
Așa suntem femei lângă femei
Părem nimic și nu-nsemnăm nimic
Doar niște "ele" ce slujesc pe "ei".*

*Ei neglijenți, iar ele foarte calme
Ei încurcând ce ele limpezesc
Ei numai tălpi și ele numai palme
Acesta e destinul femeiesc.*

*Și-n fond, ce fac femeile pe lume?
Nimic măreț, nimic impunător.
Schimbându-și după ei și drum și nume
Pun lucrurile iar la locul lor.*

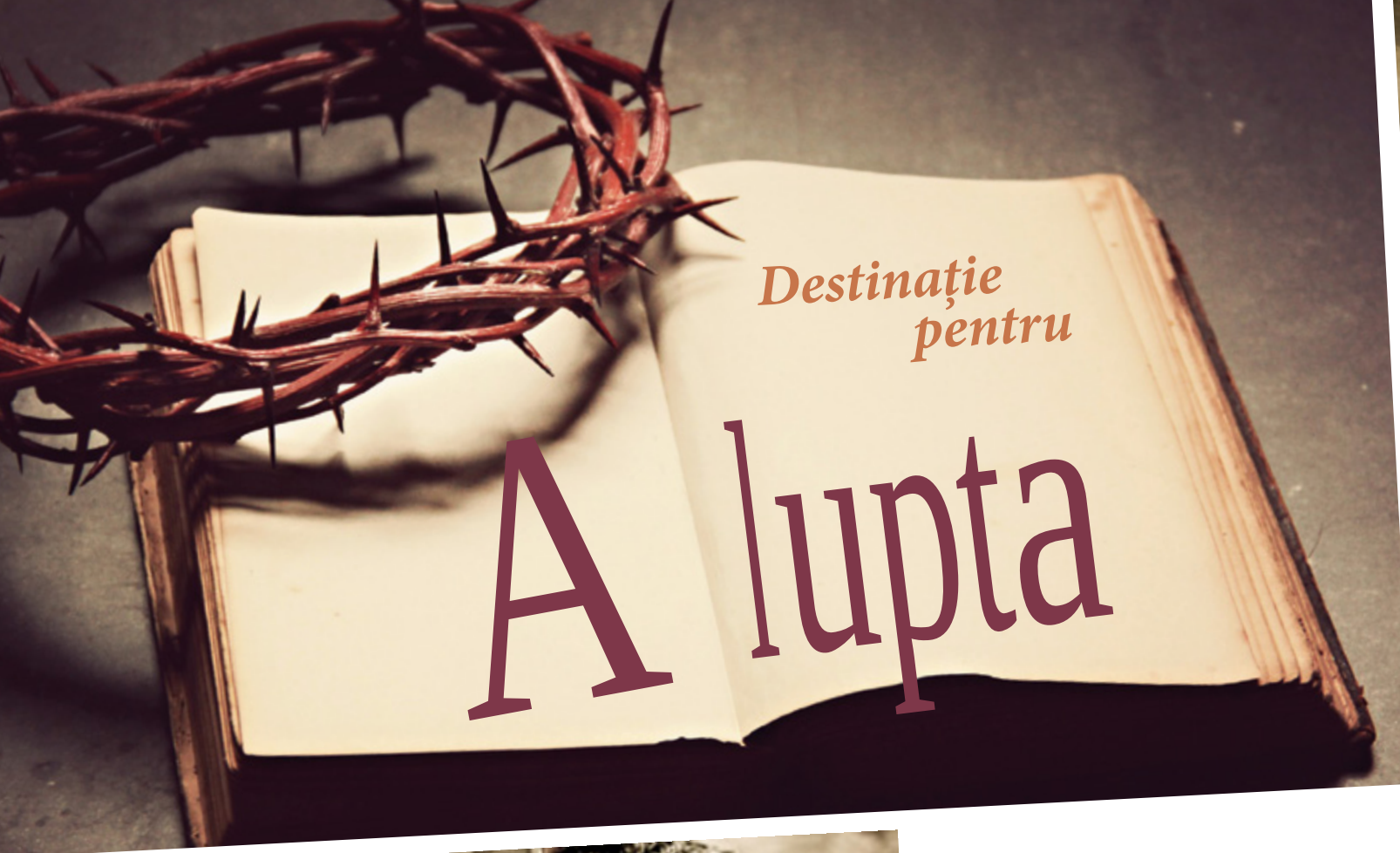
*Cu-atâția pași ce au făcut prin casă
Și pentru care plată nici nu cer
De-ar fi pornit pe-o cale glorioasă
Ar fi ajuns și dincolo de cer.*

*Ei fac ce fac și tot ce fac se vede
Ba strică mult și ele-ndreaptă tot
Și de aceea nimeni nu le crede
Când cad, îmbătrânesc și nu mai pot.*

*Așa e mama și a fost bunica
Și ca ele mâine eu voi fi.
Ce facem noi, femeile? Nimica,
Decât curat și uneori copii.*

*Suntem veriga firului de ață
În fiecare lanț făcut din doi
Ce greu cu noi femeile în viață
Dar e și imposibil fără noi...*

Adrian Păunescu

exemplum înunat este profetul Ezechiel care rostește asupra văii pline de oase ceea ce a auzit de la Dumnezeu: "oase uscate, ascultați cuvântul Domnului!... Iată că voi face să intre în voi un duh, și veți învia!" Ezechiel privind la valea plină de oase, reprezentare metaforică a poporului evreu căzut în deznădejde, putea alege să o descrie în detaliu, dar el alege să privească la ceea ce nu se vedea în acel moment, la oștirea care avea să se ridice din acest morman de oase la rostirea Cuvântului Lui Dumnezeu. Astfel Ezechiel ascultă și rostește Cuvintele Lui Dumnezeu și situația se schimbă în urma acestei rostiri.

Oare uscăciunea din viața noastră sau din societatea în care trăim trebuie să ne rețină atenția sau VIZIUNEA, planul care îl are Dumnezeu pentru viitorul oricărui om care se încrede în El?

Roagă-te Domnului în aceste zile și pune-L să-ți arate cum vede El „ceea ce nu se vede” sau ceea ce nu vezi tu, cum este planul Lui cu privire la tine personal, la familia ta, biserica ta, România. „Fiul Lui Dumnezeu a venit să nimicească lucrările Diavolului „vrei să fi în armata Lui ? Vrei să pui pe fugă duhurile cele rele datorită prezenței Duhului Sfânt în viața ta? Este posibil, Dumnezeu ne-a pregătit armura și ne asigură că vom avea biruință dacă vom lupta lupta cea bună a credinței în fiecare zi.

Noi nu trăim prin vedere ci prin credință, de aceea spunem din toată inima: „vie împărăția TA, facă-se voia Ta” cu privire la mine, familia mea, biserica mea, țara mea lumea întreagă.

Rodica Baci
Biserica Betania
Tg.Mureș

Suflet de Femeie 7

„Un cuvânt spune Domnul, și femeile aducătoare de vești bune sunt o mare ostire: - Împărații oștirilor fug, fug, și cea care rămâne acasă, împarte prada.”
(Ps 68: 11)

Suflet de Femeie 6

II Cine sunt femeile aducătoare de vești bune ?

Femeile aducătoare de vești bune sunt femeile care rostesc Cuvântul Lui Dumnezeu.
Evangelhia = vestea bună

III De ce o oștire ?

Psalmistul nu folosește cuvântul oștire la întâmplare, putea să folosească: mulțime, gloată, cor, adunare... M-am întrebat de ce nu s-a folosit cuvântul cor, deoarece femeile erau cele care aduceau laude Lui Dumnezeu, cântau cântece de victorie, ne amintim de cântarea Mariei după traversarea Mării Roșii sau de cântarea Deborei. Dar cuvântul oștire sau armata este dovada că noi ne aflăm într-o bătălie continuă, chiar dacă trăim în Împărăția Lui Dumnezeu.

Avem certitudinea că orice femeie este un soldat al Lui Hristos, chiar și femeile casnice. Pentru orice armată este o

mare pierdere ca o parte din soldați să fie luați prizonieri, trebuie observat cum cel rău a avut un scop precis de a le ține pe femei într-o stare de inconștiență față de responsabilitatea de a lupta.

IV Ce fel de luptă ?

În Efeseni 6:10-12 apostolul Pavel ne lămurește în privința războiului spiritual. Nu este vorba despre o luptă între semeni ci este o luptă între noi și lumea spirituală. Împărații oștirilor, despre care vorbește Psalmul 68, sunt identici cu domnii și stăpânitorii văzduhului, stăpânii întinericului, duhurile răutății despre care apostolul Pavel vorbește în Efeseni cap 6:12.

Multă vreme s-a crezut că războiul spiritual este doar pentru bărbați, dar studiind Cuvântul înțelegem foarte clar că planul Lui Dumnezeu a fost ca femeile și bărbații să lupte împreună cu forțele întinericului.

Care sunt „armele” pentru femei? Efeseni 6: 13-18 prezintă răspunsul. Care sunt bătăliile noastre? Poate avem soți neîmpăcați cu Dumnezeu sau copii neascultători, poate avem lipsuri materi

ale, poate nu avem loc de muncă, poate avem o boală sau poate avem de confruntat un mediu dominat de corupție, sau de imoralitate. Suntem înconjurați de persoane triste, negative, dezamăgite și care au tendința să ne influențeze să vedem lucrurile cum le văd ei, și aici avem o luptă pentru a convinge că există speranță și că pentru orice problemă Dumnezeu are o soluție. În aceste cazuri o femeie poate să se întrebă: Ce pot face eu? Cum să mă ridic împotriva când în jurul meu sunt atâția care văd altcumva lucrurile? Cum să te lupti cu boala când medicii nu ți-au mai dat șanse ? Cum să îți atragi copiii spre Dumnezeu când colegii și mass media le spun altceva?

V Concluzii

BĂTĂLIILE NOASTRE SUNT CÂȘTIGATE DATORITĂ CUVÂNTULUI ROSTIT DE DUMNEZEU, căci El zice și se face și ce poruncește ia ființă.

Cunoaștem noi Cuvântul Lui Dumnezeu? trebuie doar să ne încredem în promisiunile Lui și să le rostim asupra noastră asupra celor din jur, asupra situațiilor cu care ne confruntăm; un

TOAMNA SE NUMĂRĂ TALANȚII

*“O casă este de fapt
o școală și o biserică
iar capul familiei
este păstorul acestei
biserici”
Martin Luther*

Dragi mămici,

Un alt an școlar ne-a luat parcă prin surprindere. Vacanța pare o amintire deja îndepărtată. Când a trecut vara? Oare am creat destule oportunități de relaxare pentru micuții noștri? Au “gustat” ei destul din bogăția și diversitatea zilelor de vară? Sunt pregătiți să își reocupe locul în banca ce parcă îi așteapta cu nerăbdare?

Un lider mult respectat de mine (Loren Cunningham, fondatorul Youth With A Mission International) a făcut o dată o afirmație care mi-a fost aducere de minte în multe momente dificile din timpul clasei I. El a spus: “Nu confundați educarea cu școlarizarea”. El vorbea în contextul în care mulți misionari fuseseră nevoiți să renunțe la școlarizarea formală și să apeleze la sistemul de home-schooling (școlarizarea făcută acasă, de către părinți), ca să poată călători în scop misionar independent de programul de școală al copiilor.

Ne făcea de asemenea atenți la momentele – cheie, oportunități de învățare a copiilor noștri, și cum acestea îi pot forma pentru viață mult mai mult decât lecțiile învățate pe de rost din clasă.

Toamna este anotimpul recoltelor, al roadelor dar este și anotimpul în care facem un bilanț, în care tragem linie și facem o evaluare a modului în care am semănat, în care am udat, în care am administrat. Dumnezeu nostru este un Dumnezeu generos care ne-a încredințat talanți fiecăreia în parte. Dar aceste binecuvântări vin cu răspunderea de a ne pune acești talanți în slujba celor ce pot beneficia de ei. Dumnezeu se așteaptă ca noi să fim buni administratori, să nu îngropăm talantul ci să ne facem socotelile și să investim, așteptând creștere.

Cel mai firesc pentru noi mămicile este să investim în copilașii noștri, cei mai îndepoarte ucenici.

Ceea ce îmi doresc eu cu pasiune este să le las ca și moștenire copiilor mei modelul unei vieți trăite în părtășie strânsă cu Dumnezeu. Cum devine Dumnezeu mai mult decât un concept? Un Tată, Prieten pe viață? Cum devine mai mult decât un atașament din loialitate, o tradiție moștenită de la părinți, un “ceva” ce facem Duminică dimineața?

Iată câteva lucruri pe care am hotărât noi să le facem și poate vă vor ajuta și pe voi dragi mămici:

1. Am învățat că e foarte important să îi implicăm pe copii în luarea unor decizii ce afectează toată familia. Ne rugăm împreună și încercăm să auzim de la Tati împreună. Din experiența noastră, încă de la vârsta de 4 anișori copilașii pot discerne vocea lui Dumnezeu. S-ar putea să fiți surprinse ce vor scoate pe guriță acești micuți dacă li se va da oportunitatea.

2. Ne-am angajat să ne rugăm împreună consecvent pentru anumite cauze ce necesită perseverență în rugăciune și am văzut rezultate miraculoase. Rugăciunile noastre cu ei, seara înainte de culcare încep întotdeauna cu mulțumire. Credem că o inimă mulțumitoare este catalizatorul smereniei și a unei vieți victorioase.

3. Îi implicăm în întâlniri de rugăciune și închinare la noi la fundație, le acordăm respect și îi facem să se simtă parte integrantă, esențială a comunității noastre. Când ei sunt prezenți (ca de altfel în orice comunitate) trupul lui Hristos este prezent în întregime (mai complet).

4. Îi implicăm în slujire: au fost cu noi la orfeline, în sate de nevoiași, în călătoriile de misiune...Vrem să crească știind că misiunea, a fi în slujba Domnului, este o chemare pentru toată familia nu doar pentru tați și/sau mame.

5. Primim oaspeți la masă regulat cărora le slujim împreună cu copiii.

6. Citim Biblia și devoționale pentru copii împreună; la final nu doar povestim despre ceea ce am învățat dar ne și rugăm ca lecțiile învățate să ne modeleze caracterul.

7. În fiecare dimineață, înainte să îi trimitem la școală, ne “îmbrăcăm” cu armura Scripturii. Suntem conștienți că în afara familiei și a bisericii, școala și societatea noastră au o influență mare asupra copiilor noștri. De aceea prin îmbrăcarea armurii și rugăciunea pe care o facem în

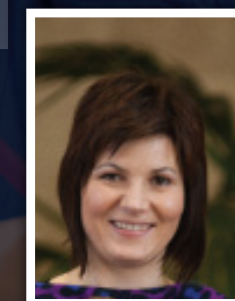
drum spre școală, credem că îi punem sub protecția Domnului.

8. Când greșim față de ei (sau în general când greșim și ei sunt de față) le cerem iertare atât lor cât și lui Dumnezeu. Le exemplificăm cum ar fi trebuit să reacționăm și suntem specifici cu privire la felul în care le-am greșit (de exemplu: Mami s-a enervat pe tine, deci nu am avut auto-control așa cum ne învață Scriptura etc).

9. Căutam să vorbim despre Dumnezeu într-un mod foarte natural, la fel cum am vorbi despre un prieten apropiat. Nu îi amenințăm cu fraze de genul: “Ai grijă că Domnul te vede și te pedepsește”. Îi învățăm că Dumnezeu e omniprezent și cunoaște până și gândurile lor, dar vrem ca motivația lor de ascultare să fie dragostea față de El și nu frica.

10. Și cel mai important este să petrecem timp de calitate cu ei: ei vor percepe inima de Tată a lui Dumnezeu doar atunci când vor avea un model bun de Tată, respectiv mamă.

Să-L iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată puterea ta. Iar cuvintele acestea, pe care ți le poruncesc astăzi, să le păstrezi în inima ta. Să le întipărești în mintea copiilor tăi și să vorbești despre ele când vei fi acasă sau în călătorie, când te vei culca sau când te vei trezi. (Deutoronom 6:5-7, Noua traducere în limba română)

Carmen Busch
Biserica Betania
Tg. Mureș

O VIAȚĂ CU ADEVĂRAT RODITOARE

Binecuvântat să fie omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul! Căci el este ca un pom sădit lângă ape care-și întinde rădăcinile spre râu; nu se teme de căldură când vine, și frunzișul lui rămâne verde; în anul secetei nu se teme și nu încetează să aducă rod.

(Ieremia 17:7-8)

Draga mea, te-ai întrebat vreodată ce fel de roade aduci? Altfel spus, ți-ai analizat viața în lumina Cuvântului lui Dumnezeu?

Când ai stat ultima dată în prezența Lui? N-aș vrea să te incomodez cu întrebări îndrăznețe, însă, mai important decât confortul nostru emoțional sau fizic este sufletul nostru. De aceea, te invit să reflectezi puțin la aceste întrebări și la cuvintele Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a iubit și ne iubește atât de mult! Fie că vorbea în fața mulțimii de ascultători curioși, fie că stătea de vorbă cu ucenicii Lui, Domnul Isus folosea deseori anumite ilustrații, astfel încât ei să poată înțelege clar ce vrea să le transmită. Una dintre aceste ilustrații este ca un semnal de alarmă în ceea ce privește viața noastră spirituală: „**Pe orice mlădiță care este în Mine, și n-aduce rod, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce rod, o curăță, ca să aducă și mai mult rod.**” (Ioan 15:2)

Așadar, atât mlădița neroditoare cât și cea roditoare suferă transformări. Nu-

mai că, în urma procesului de „curățare”, una va muri, iar cealaltă va aduce și mai multă viață. Vița în sine nu produce rod. Ea secretă sevă mlădițelor, ca acestea să poată rodi. De la cele roditoare se înlătură partea care nu aduce rod, iar cele uscate, degerate sau îmbătrânite (obosite și neroditoare) se taie și se aruncă, pentru că nu mai sunt folositoare. Iată deci că rodirea este un lucru esențial în viața creștinului!

După aproximativ trei ani de instruire - timp în care au fost învățați să iubească, să se sacrifice, să trăiască diferit față de semenii lor - ucenicii aveau să pășească de acum singuri, fără Învățătorul iubit, prin „praful” acestei lumi: dificultăți de tot felul, dispreț, răutate și chiar ostilități. Oare cum priveau acei bărbați viitorul, atunci când Domnul Isus le vorbea, pe un ton grav, despre importanța rămânării în viță, despre dragostea Tatălui dar și despre pericolul eșecului? Cum ar putea face față provocărilor vieții? Cum ar fi reușit să aducă rod, când ei nu erau decât niște oameni limitați, supuși slăbiciu-

nilor ca și noi? Sau poate că nu vedeau decât partea pozitivă a lucrurilor. Poate că erau onorați că fac parte din viță și abia așteptau să aducă rod.

Nu putem ști exact ce gândea fiecare, doar putem presupune. Problema este: cum vedem noi lucrurile? Ce atitudine avem în fața acestei mari provocări? Avem acea pasiune pentru Dumnezeu, astfel încât nu încetăm să aducem rod, asemeni pomului sădit lângă apă? Sau poate că înțelegem pericolul nerodirii și ne lamentăm la gândul că s-ar putea să nu rezistăm în vremuri grele. Ce anume ne poate garanta că vom rămâne în picioare, că nu ne vom clătina atunci? Cum putem rămâne în viță? Ba mai mult, cum putem aduce și mai mult rod?

Soluția lui Hristos nu este niciodată complicată: „Cum M-a iubit pe Mine Tatăl, așa v-am iubit și Eu pe voi. Rămâneți în dragostea Mea. Dacă păziți poruncile Mele, veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.” (Ioan 15:9-10)

Dumnezeu este DRAGOSTE, iar dragostea este seva care dă viață mlădițelor. Lipsiți de dragoste nu suntem în stare să rodim. Fără dragoste obosim, ne uscăm și, în cele din urmă, pierdem legătura cu vița, cu butucul: „tot așa nici voi nu puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în Mine (Ioan 15:4b). A rămâne în dragostea Domnului înseamnă a împlini voia Lui perfectă.

Dumnezeu ne-a conceput ca mlădițe roditoare. El dorește ca roada noastră să fie permanentă și durabilă. Aceasta garantează nu numai rămânerea în viță ci și favorul nemeritat al răspunsului la rugăciuni: „**v-am rânduit să mergeți și să aduceți rod, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea (Ioan 15:16).** Oferta este extraordinar de generoasă! Și aceasta nu este totul. Apostolul Pavel scria:

„**Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit viața veșnică.**” (Romani 6:22)

Sfințirea este pârga celor dintâi roade. Este darul nemeritat pe care ni l-a oferit Dumnezeu Tatăl prin jertfa Fiului iubit. Și în același timp este cel mai prețios dar pe care i-l putem închina. El este gata să ne curățească, iar noi trebuie să primim sfințirea pentru ca apoi să ne proșternăm înaintea Lui cu atitudinea robului care a devenit fiu și care niciodată nu va uita ce har mare i s-a oferit. Dacă dorești să trăiești veșnic lângă Domnul trebuie să urmărești permanent sfințirea. Răsplata sfințirii este viața veșnică.

Cine înțelege nu-și poate dori ceva mai mult de atât!

Rodica Filip

Minunile vieții...

Viața este darul lui Dumnezeu oferit omului, prin care îi conferă unele calități divine, se bucură de inteligență și voință liberă și este binecuvântat cu nota libertății și a iubirii.

Viața nu i-a fost dăruită omului doar pentru a se bucura în mod egoist de ea, ci i-a fost încredințată să o transmită altora.

Dumnezeu le oferă oamenilor acest mare dar al vieții prin bărbat și femeie, pe care i-a creat după chipul său și asemănarea sa, constituind astfel leagănul vieții: familia.

Orice persoană, indiferent dacă este sănătoasă sau bolnavă merită să trăiască și să fie iubită pentru că poartă chipul lui Dumnezeu, chiar dacă nu "produce nimic".

Activitatea de consiliere în cadrul Fundației Mater, ne-a determinat să constatăm că există o tendință culturală larg răspândită, din nefericire, potrivit căreia,

viețile altora sunt considerate ca fiind mai puțin importante, mai puțin demne de respect decât a noastră. Astfel nu se acordă respectul sacru cuvenit vieții nenăscute sau chiar celei născute, dar slabe.

Acest tipar de gândire și de comportament este unul negativ, care neagă viața altora. Acesta pornește de la neîncrederea în viață, în relațiile importante din viața noastră și anume relația cu Dumnezeu și cu aproapele, dintre care cel mai mic este copilul nenăscut.

Foarte importantă este relația cu Dumnezeu, cel care ne-a creat, care ne iubeste mereu și pentru totdeauna, care este pentru noi garanția vieții eterne și în a cărei providență trebuie să ne încredem mereu. Importantă este, de asemenea, relația cu copilul nenăscut, căruia trebuie să-i recunoaștem existența sa și să-i acordăm respectul cuvenit.

Voi prezenta în continuare, în câteva cuvinte, un mic jurnal, prin intermediul căruia, o mămică își alintă "comoara" încă nenăscută, cel despre care, afirma mai târziu: "...dacă nu ar fi fost el, nu știu cum aș fi putut să trăiesc în continuare, el mi-a dat forța necesară să merg mai departe..."

Povestea vietii mele...

12 septembrie: Astăzi a început prima mea zi de viață. Exist! Voi fi baietel. Voi avea părul șaten și ochii căprui (ca ai lui tati și mami).

01 octombrie: Trăiesc într-o lume de senzații și acțiuni...peste aproximativ opt luni și un pic voi zâmbi, iar mai târziu voi vorbi. Știu deja care va fi primul meu cuvânt pe care-l voi rosti: MAMA.

08 octombrie: Inima mea a început să bată de una singură.

16 octombrie: Cresc câte puțin zilnic. Încep să mi se formeze mâinile și picioarele. Dar mai durează mult timp până când aceste piciorușe mă vor înălța spre brațele mamei și până când îl voi putea îmbrățișa pe tata.

23 octombrie: Degețelele mele mici sunt caraghioase! Cu ele voi putea face o mulțime de lucruri.

31 octombrie: Medicul i-a spus mamei că eu sunt bine. Ești fericită, mami?

05 noiembrie: Mami și tati probabil că se gândesc ce nume să-mi

pună. Dar ei nici măcar nu știu că sunt baietel. Vreau să mă cheme Edward Adrian. Sunt baietel mare deja!

16 noiembrie: Îmi crește părul. Mă întreb cum este oare părul mamei? Mi se formează urechiușele, gleznele și încheieturile. Încep să prind contur uman.

24 noiembrie: Pretutindeni e întuneric. Vreau s-o văd pe mami. Cum areți mami?

01 decembrie: Oare mami aude bătăile inimii mele? Inima mea e puternică și sănătoasă. Bate întruna: tic-tac, tic-tac... Mami, vei avea un baietel sănătos!

16 decembrie: În sfârșit am așteptat să vină mami și tati să mă vadă, mami era tare nerăbdătoare să afle dacă sunt baietel sau fetiță, ei bine eu mă gândeam să le fac o surpriză înainte de Crăciun, așa că le-am făcut cu mânuța și am stat în așa fel încât medicul să le confirme că sunt baietel.

16 ianuarie: E ziua lui tati, eu sunt ocupat cu mișcarea brațelor, a piciorușelor, mănânc, dorm și înot. Sunt fericit că părinții mei au venit să mă vadă (mai ales că nu au uitat de mine, cum e ziua lui tati) și să facă triplu test să afle dacă sunt sănătos, dar eu sunt complet sănătos, au aflat și ei în cele din urmă. Am simțit că mami e foarte fericită, dar cu siguranță și tati. Peste o lună vor veni din nou să mă vadă.

05 februarie: Mami nu te îngrijora că nu prea mă mișc...așa sunt eu, mai leneș...oare cui îi seamănă? Medicul se miră de poziția mea, stau cu piciorușul la cap, mă simt foarte bine, iar voi încercați să mă treziți. Vreau să dorm, să cresc mare!

14 februarie: Timpul zboară, e 14 februarie. M-a trezit tati cu un pupic pe burtica mamei. Am priceput, e ziua îndrăgostiților și el ne dă un pupic dulce. Azi tati i-a adus lui mami un buchet cu flori atât de înmiresmate că mă amețesc și pe mine, și tot azi

am mâncat tort de ciocolată (de care îi place lui mami și mie foarte mult), a mâncat porție dublă(și pentru mine). Ce mult mă bucur că mami și tati se iubesc și că abia așteaptă să mă vadă.

15 martie: Iar ascultă mami muzică...și mie îmi place să dansez...dar nu prea mai am loc aici. Imi cresc unghiușele, mami pregătește...în curând va trebui să-mi faci manichiura și pedichiura.

16 aprilie: Supărați mai sunt părinții mei...medicul le-a zis că mă voi naște pelvian. Măi să fie! medicii ăștia ...Da nu au și ei puțină răbdare, să se întâmple totul când trebuie, ei cred că mă întorc atunci când vor ei...

03 mai: Dau semnale de alarmă, mami și tati merg la maternitate, sperând că mă voi naște, hmm v-am speriat puțin... eu stau foarte bine în burtica lui mami. Mami primește o injecție (ce fricoasă e! simt asta...). E tot mai înghesuială aici, ia să caut eu o poziție mai comodă...hmm...

Copiii sunt "minuni" ale vieții...
Una din întrebările pe care le adresez persoanelor consiliate este următoarea: **A fi copil, știi tu ce înseamnă?**
...și iată unele dintre răspunsuri: „Înseamnă să crezi în dragoste, în frumusețe, în alinare...”
„Înseamnă să transformi josnicia în noblețe și nimicul în orice...”
„Cea mai mare bogăție din această lume sunt copiii, mai mare decât toți banii din lume și toată puterea de pe pământ”
„Copiii găsesc toate în nimic. Adulții, nimic în toate.”
„Copilul își recunoaște mama după surâs...”
„Alături de copii, zilele sunt mai lungi, dar anii sunt mai scurți...”
„Ce este un copil? Un experiment... Oare??? ”
„Viața este o flacără ce se stinge totdeauna, dar recapătă scânteie de câte ori se naște un copil...”

oare dacă mă pun cu capul în jos o să fie mai bine? Ia să vedem... E mult mai bine! Ia să rămân eu așa momentan....Sunt fericiți cu toții. De pe acum simt că sunt foarte așteptat!

10 mai: E ora 17:40 iar eu mă joc cu mânuțele, îmi sug degetul mare și efectuez mișcări specifice respirației. Pot pipăi, auzi, vedea, chiar mirosi și gusta... Cred că mama și tata îmi caută acum un alt nume și anume: Raul.Vă mulțumesc că vă rugați în fiecare seară să fiu sănătos...Oare v-am spus cât de mult vă iubesc?

18 mai: Pe ultima sută de metri în burtica lui mami...Uff, dar greu mai trece timpul...abia aștept să ies afară. Oare bunicii mei se vor bucura sau vor fi dezamăgiți în sinea lor că sunt baiețel? Deja mă complexez, dar știu că pentru mami și tati, tot eu voi fi cea mai scumpă ființă și nimeni alta! Abia apuc să o cunosc pe mami, când mă plictisesc sau mi-e sete, îi mai trag câte-un picioruș iar ea mă mângâie și-mi vorbește așa duios. Deja ne iubim mult !

19 mai: intru în luna a-9-a.

15 iunie: e ora 13:30 și iată că m-am născut și eu!
.... Ela – o mămică iubitoare

”

AURICA LAURENȚIU,
Biserica Noul Legământ,
Tg.Mureș

IUBIREA TATĂLUI

O nouă zi din viața mea începe dimineața,
Când luna-i încă sus pe cer și-i strălucește fața.
Sau cerul de e plin de nori și toarnă cu găleata,
Eu mulțumită pot să spun:”Știu că acesta-e Tata!”

Când păsările mă trezesc, urându-mi:”Bună dimineața!”
Și soarele cu raze calde îmi încălzește fața
Sau vântul de adie blând și ceața-i ridicată,
Eu pot să spun atunci din nou:”O, ce măreț ești Tată!”

Când urc poteca șerpuită dintr-o pădure deasă,
Găsesc o fragă sau o mure – setea să-mi potolească
Și cu aroma ei perfectă ființa să-mi încânte,
Pot să afirm, fără să mint: ”Ce minunat Părinte!”

Când am ajuns pe culme sus și de privesc spre zare
Văd lângă mine fremătând pădurea verde care
Se pierde într-un lan de grâu cu bobul copt de soare.
Atunci eu pot din nou să spun:”O, Tată, chiar ești mare!”

Tu mă răsfеți și mă alinți. Din dragostea-ți divină
Pe Fiul Tău Tu ai trimis să moară pentru-o vină
Ce nu era a Lui, ci-a mea și era foarte mare.
De-aceea Doamne vin acum să-ți cer smerit iertare.

Mihaela Archiudean, Biserica Baptistă Libertății - Tg. Mureș

În căutarea
unui

Vis

Ce este mai minunat decât
să știm că vom ajunge
acolo”ACASĂ” și să intrăm în
moștenirea ce Domnul ne-a
pregătit-o.

Când am fost invitată să scriu în revista *Suflet de Femeie* m-am simțit onorată și bucurăsoasă în același timp pentru că faceți o lucrare asemănătoare cu cea inițiată de mine în Iași. Proiectul este identic, dar ce este cel mai important e că avem același Domn și Mântuitor Isus Hristos.

M-am tot gândit ce aș putea eu să transmit femeilor din orașul acesta frumos cu oameni superbi și nu numai ci tuturor cititoarelor revistei *Suflet de Femeie*. M-am exprimat așa pentru că eu sunt din Iași din frumoasa Moldova și sunt aici în Târgu Mureș cu familia lucrând cu Organizația Misionară „Tineri Pentru Misiune”.

Aș vrea să încep printr-o încurajare și o întrebare „URMAȚI-VĂ VISUL”, AVEȚI UNUL ? Dacă NU....FACEȚI-VĂ ROST DE UNUL. Întrebați-L pe Domnul care este visul Lui pentru tine și cere-i să ți-l rezeleze. Și când o va face să nu rămâi surprinsă. Vă spun asta din experiență.

Poate vă întrebați : ooo eu am copii mici sau mulți...sunt foarte ocupată cu treburile casei, ce aș mai putea face eu sau cum aș mai putea fi eu eficientă la lărgirea Împărăției lui Dumnezeu? Să trecem peste aceste gânduri și să vedem frumosul și din noi, darul pus de Creatorul în fiecare femeie, cu un scop unic și precis. Trebuie doar să ai o inimă disponibilă, gata de a-ți folosi talantul (sau talanții). Ce este mai minunat decât să știm că vom ajunge acolo”ACASĂ” și să intrăm în moștenirea ce Domnul ne-a pregătit-o.

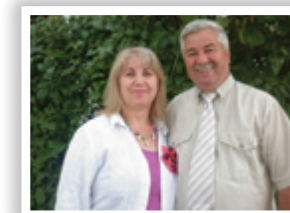
Draga mea cititoare dacă ești o tânără nu lăsa timpul să treacă inutil pe lângă tine fără a avea o claritatea a lucrurilor spre care să te îndrepti, o dorință după care merită să alergi pentru a-ți folosi talantul (talanții) pe care Domnul ți l-a dat. Sau dacă ești o tânără peste 40 ani, nu spune că timpul tău a trecut și nu te așeza într-un fotoliu calduș și comod gândindu-te la câte lucruri ai fi putut face sau măcar să le fi încercat să le faci

pe când aveai 20-30 de ani...

La Dumnezeu nu avem vârstă și El dă vise și viziuni celor căruiia îi cer și le dă cu mână largă. Și provocarea mea pentru voi dragi cititoare este: testați-vă pe voi însevă. Vedeți potențialul și folosiți-l și așa încet dar sigur vă veți cunoaște mai bine pe voi, dar mai ales pe Dumnezeu. El va veni și vă va întâmpina în căutarea voastră, în așteptarea voastră de a vă da visul care este pe inima Lui, însă tu ești persoana perfectă prin care poate să devină o realitate.

Fiți binecuvântate în tot ceea ce faceți.

Cu dragostea Lui Isus,
Crenguța Stoian

Închinare prin muncă

„Binecuvântat să fi Tu în veac Doamne, Dumnezeu părintelui nostru Israel! A Ta este Doamne mărirea, puterea și măreția, veșnicia și slava, căci tot ce este în cer și pe pământ este al Tău; a Ta Doamne este domnia, căci Tu Te înalți ca un stăpân mai presus de orice! De la Tine vine bogăția și slava, Tu stăpânești peste tot, în mâna Ta este tăria și puterea, și mâna Ta poate să mărească și să întărească toate lucrurile (...)”

Ne place să îi cântăm lui Dumnezeu și să ne închinăm Lui prin rugăciunile noastre. Facem aceasta probabil în fiecare duminică la biserică și poate chiar alegem să dedicăm timp în fiecare zi - o oră dimineața, 30 de minute înainte de culcare, sau în funcție de cum reușim să găsim timp disponibil. Ce se întâmplă însă cu celelalte 8-9 ore în care suntem la locul de muncă sau facem curățenie sau spălăm sau gătim sau trudim în orice alt mod? Putem să găsim oare vreun fel de valoare spirituală în aceste activități? Dumnezeu este primul nostru exemplu de muncă-să

nu uităm că înainte de a se odihni în cea de-a 7-a zi, El a muncit 6 zile. Orele în care muncim oare nu sunt tot ale Lui? Și acestea ar trebui să vorbească despre El. Mi-aș dori să putem privi munca noastră mai mult decât ca pe o sursă de venit sau o constrângere pentru supraviețuire.

Cred că Dumnezeu ne-a creat cu scopul clar de a aduce glorie și cinste Numelui Său mare. E greu însă adesea să vedem vreo modalitate prin care am putea să ne închinăm Lui sau să Îl glorificăm când suntem „blocați” într-un birou, printre proiecte, abundați de un flux continuu de sarcini sau chiar la un loc de mun-

că care aduce doar letargie și frustrarea mediocrității. Dacă slujba noastră ne transmite teamă, plictiseală, amărăciune, nu ne va afecta aceasta relațiile noastre, rezultatele noastre, rugăciunile noastre, credința noastră? S-ar putea să vezi munca ta prea mărunță pentru a o putea asocia cu închinarea.

Însă Dumnezeu are o economie și o clasificare diferită de cea modernă. Dumnezeu este Acela care nu disprețuiește începuturile slabe și care pune în fiecare om daruri pe care să le dezvolte pentru slava Sa. Folosește-ți abilitățile pentru a-l aduce glorie lui Dumnezeu! Ce avem ce să nu fi primit de la El? O viață de închinare, chiar și în munca noastră, îi va întări pe cei care văd munca lor prea mărunță și neînsemnată, pentru a înțelege că în ochii lui Dumnezeu se face o lucrare sfântă! Fratele Laurențiu care era constrâns să lucreze în bucătărie, în timp ce alți călugări erau în capelă cântând, se străduia să prepare o omletă cât mai bună cu puțință pentru ceilalți, deoarece

își închina munca lui Dumnezeu. Știa că a te închina lui Dumnezeu și a-L sluji pe El este să slujești aproapelui. Orice lucrare pe care o facem trebuie să o vedem ca pe o jertfă pe care o aducem spre slava lui Hristos! O viață de închinare în succesul nostru profesional ne va învăța să nu Îi furăm din Gloria Sa, ci să

Îi dăm Lui cinstea pentru înțelepciunea, puterea, sănătatea, curajul care ne aduc performanțe și care vin din mâna Sa. Așa cum Petru a acceptat ajutorul Domnului Isus și a avut cel mai mare succes printr-o pescuire incredibilă, haideți să Îl invităm pe Hristos în munca noastră. Atunci ochii noștri vor vedea cât de bun și glorios e Dumnezeu când vom privi la rezultatele noastre performante; vom vedea prin dreptatea Sa situațiile în care integritatea e sub semnul întrebării; vom alege planul Său atunci când vom avea la dispoziție scurtături; vom simți prin inima Sa bună și iertătoare confruntările tensionate; vom simți puterea Sa în activitățile copleșitoare; vom striga după înțelepciunea Sa în momente decisive; vom simți bucuria Sa în dezamăgiri; vom fi întăriți de statornicia Lui în tumultul schimbărilor; vom vedea strălucire în lucruri mici; și vom simți pasiune când vom oferi un pahar de apă unui însetat.

Onorează-L și cinstește-L pe Dumnezeu în munca Ta! Biroul tău este altarul tău (Max Lucado, 2002). Munca noastră trebuie să reflecte închinarea noastră; modul în care cinstim Numele Lui Dumnezeu, contextul în care ne închinăm Lui nu doar în duh, ci și în adevăr! Pentru aceasta trebuie să Îl cunoaștem pe Dumnezeu; să Îi cunoaștem inima Lui. Felul în care Îl vedem pe Dumnezeu va determina trăirea și atitudinea noastră.

Nu uita că ești creat unic, cu abilități pe care să le folosești pentru Gloria Sa! Descoperă-ți aceste abilități și folosește-le! Gândește-te la lucrurile pentru care simți o motivație launtrică de a le face, analizează-ți relațiile cu cei din jur, identifică activitățile pe care le faci cu pasiune.

Și mai ales... schimbă-ți modul de a privi munca ta! Întreg pământul este proprietatea lui Dumnezeu, iar nici unul dintre noi nu suntem mai mult decât administratori ai lucrurilor pe care El ni le-a dat.

Tot ce avem este de la El. Tot ce suntem, suntem prin El. Laudă-L și mulțumește-L lui Dumnezeu pentru ceea ce este prin modul în care îți îndeplinești sarcinile. Prin modul în care relaționezi cu cei din jurul tău. Dacă spunem că Îl iubim, însă nu avem dragoste față de cei din jurul nostru, Adevărul nu locuiește în noi. Oferă-L Lui închinarea ta abundentă!

Femeia păcătoasă din Luca 7 a făcut un astfel de gest, de închinare neobișnuit de creativă și abundentă. Ea a folosit un mir care valora echivalentul salariului pe un an de zile pentru a îi parfuma picioarele Domnului Isus. „Ea a iubit cu extravaganta, iar El a iertat-o cu extravaganta” (Darlene Zschech, 2008). David este un alt exemplu de închinător autentic, ai cărui psalmi încă ne întăresc inima și îi cântăm cu pasiune.

După ce a strâns materialele pentru construirea templului, binecuvântează pe Dumnezeu în fața întregii adunări și înalță Numele Său, recunoscându-și mimea sa, în contrast cu măreția Celui care stăpânește peste toate. Deși având reputația unui războinic și împărat ca nimeni altul, David se smerește înaintea gloriei lui Domnului și își folosește resursele pentru slava Atotputernicului Împărat. Mai mult decât atât, David se simte onorat că poate aduce slavă Creatorului! Nu e de mirare că Dumnezeu l-a numit om după inima Sa!

Și noi suntem chemați să fim astfel de închinători! Rămâne doar să descoperim nebanuitele binecuvântări ce se revarsă din belșug asupra noastră atunci când îi oferim lui Dumnezeu închinare abundentă și autentică...chiar prin munca noastră!

“(...)Acum, Dumnezeu nostru, Te lăudăm, și preamărim Numele Tău cel slăvit. Căci ce sunt eu, și ce este poporul meu, ca să putem să-Ți aducem daruri de bună voie? Totul vine de la Tine, și din mâna Ta primim ce-Ți aducem. Doamne, Dumnezeu nostru, din mâna Ta vin toate aceste bogății, pe care le-am pregătit ca să-Ți zidim o casă, Ție, Numelui Tău Celui Sfânt, și ale Tale sunt toate. Știu, Dumnezeule, că Tu cercetezi inima și că iubești curăția de inimă, de aceea Ți-am adus toate aceste daruri de bună voie în curăția inimii mele.”
(Împăratul David, 1 Cronici 29)

Naomi Bota
Biserica Betania,
Tg.Mures,

Învățăturile Tale sunt sfătuitoarii mei

”

Dintre atâtea minunății câte a lăsat Dumnezeu pe pământ, cea mai mare minunăție este Cuvântul Lui. El vine dintr-o altă lume, vine din Împărăția Sa. Este Cuvântul dragostei Lui, al Celui sfânt pentru cei păcătoși, al Celui drept pentru noi, cei nedrepți, căci cine ar putea să spună că este sfânt, drept și bun cum este Domnul? Nici un cuvânt din această lume nu are puterea pe care o are Cuvântul lui Dumnezeu!

În jurul nostru este un păienjenis de informații, sfaturi, învățături, îndemnuri. Multe sunt de folos, dar n-au tăria să ne îndrepte, să ne dea înțelepciune în neprihănire. Oamenii sunt atât de neroditori când e vorba de sfințenie! Dumnezeu ne-a dat fă-

găduințele Lui nespuse de mari și scumpe ca prin ele să ne facem părtași firii dumnezeiești, după ce am fugit de stricăciunea care este în lume prin pofte. (2 Petru 1:4). În Cuvântul lui Dumnezeu este o putere tainică. El este ca o ploaie binecuvântată pentru pământul însetat al inimilor noastre. Binecuvântările ploii pentru pomi, pentru flori și pentru tot ce trăiește, este o binecuvântare de viață. Cuvântul pătrunde, sfărâmă, mângâie, vindecă, mântuiește căci Cuvântul este Hristos. El desfășoară în noi lucrarea puterii Lui, (Coloseni 1:29), iar puterea Lui este aceeași care a fost la creație, când Dumnezeu a spus și lucrurile au venit în existență. Cuvântul lui Dumnezeu are puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Eu vreau să cunosc mai mult și mai mult din Cuvânt! Îmi place să-nvăț, îmi place să știu! Cuvântul lui Dumnezeu nu este numai cartea pe care o deschid în fiecare zi, ci este cartea inspirată de Duhul Sfânt, Duhul Adevărului. El ne deschide mintea și ne dă lumina cunoașterii lui Dumnezeu. Învățăm de la Acela a cărui măreție este veșnică. Îl căutăm în rugă, Îl căutăm în cuvânt. Aducem lauda care se cuvine Numelui Său.

Învățăturile Tale, Doamne, sunt mai mult decât demne să fie sfătuitoarii mei! Este ca și cum m-aș înfrupta dintr-o mare comoară, o comoară autentică de înțelepciune și adevăr. Asta este. Cuvântul lui Dumnezeu este o comoară pentru sufletul meu.

Când eram copil, tatăl meu m-a învățat să nu-mi pierd timpul cu lucruri de nimic, că anii trec, se scutură ca frunzele toamnei, dar roadele rămân. Roadele sunt rezultatul muncii. Ele pot fi sărace, dovada zilelor risipite, sau bogate, rezultatul ostenețelor în aria Domnului. Cei care s-au aplecat cu cre-

dință asupra Cuvântului lui Dumnezeu, s-au mirat de roadele pe care le-au văzut răsărind de pe urma Lui. Înflorim și aducem roadă numai dacă ne tragem seva din Cuvânt. Atunci suntem ca niște pomi sădiți lângă un izvor de apă, niște pomi care-și dau rodul la vremea lor. (Psalmul 1:3)

Am o lacrimă pentru toți aceia care nu cunosc Cuvântul lui Dumnezeu, care se închid în ei față de lucrarea Lui mântuitoare. Pierdera lor este uriașă. Să ne apropiem de El până nu se rupe funia de argint a vieții, până nu se sfărâmă vasul de aur, până nu se sparge găleata la izvor, până nu se întoarce țărâna în pământ, cum a fost și până nu se întoarce duhul la Dumnezeu, care l-a dat. (Ecleziastul 11:6-7). Să ne apropiem căci izvorul înțelepciunii Lui este deschis. El, care ni l-a dat pe singurul Său Fiu, are toate drepturile asupra noastră și totuși ne-a lăsat liberi să alegem cui vrem să-i slujim.

Pentru mine întoarcerea la Dumnezeu, la Cuvântul Lui, a fost cea mai importantă hotărâre a vieții mele. Ea mi-a adus mai multă bucurie decât orice lucru de pe pământ. Mi-a adus o bucurie cerească. Strâng Cuvântul, îl așez în inimă să-mi fie lumină pe cale. Cu cât înaintez în această cunoaștere, cu atât sunt mai copleșită de măreția fără seamăn a Domnului. Cu adevărat nimeni nu este ca El, bogat în îndurare, bunătate, dragoste...

Ana-Rodica Blăjan
Biserica BethEl
Targu Mures

”

CUM SĂ *Studiezi Biblia*

De multe ori mi-am dat seama că îmi doresc mai multa implicare din partea mea în relația cu Dumnezeu. Îmi doream de mult timp să citesc Biblia, știind că astfel voi ajunge să fiu tot mai mult asemenea Lui, dar mereu după ce începeam concluzionam că nu am suficient timp și că ceea ce fac eu e prea puțin. Astfel încât, de multe ori am ajuns să renunt. Citind articolul scris de Joyce Meyer în revista ei “Enjoying everyday life”, August 2013, mi-a aprins dorința unei părtașii mai mari cu Dumnezeu. Este un articol în care m-am regăsit, și ca încurajare m-am gândit să îl împărtășesc cu dumneavoastră. Vă doresc lectură plăcută!

BIBLIA – CUM E POSIBIL CA CITIREA BIBLIEI SĂ FIE SIMPLĂ, PLĂCUTĂ ȘI SATISFĂCĂTOARE?

De-a lungul anilor, am întâlnit mulți oameni care mă întrebați care este cheia pentru a avea o viață de succes. Și răspunsul meu este întotdeauna același, BIBLIA. Isus spune în Ioan 6:63 că, cuvintele sale sunt Duh și Viață. În timp ce citim și studiem Biblia, Dumnezeu transformă cine suntem și ne dă dorința și abilitatea de a fi mai mult ca El. Pe scurt, Cuvântul lui Dumnezeu este Adevărul, și este Adevărul care ne face liberi! (Vezi Ioan 8.32).

Când vine vorba despre a studia Biblia, eu cred că există o concepție greșită

comună, cum că ar fi prea complicat sau chiar plictisitor. Dar nu trebuie să fie așa. Dumnezeu nu a intenționat niciodată ca noi să ne simțim ca și când timpul nostru petrecut cu EL este un proiect sau o obligație. De fapt, este chiar opusul, El intenționează ca timpul petrecut în Cuvântul Său să fie simplu, plăcut și plin de viață.

Dacă ești ca mine, te-ar putea ajuta să verifici care sunt motivele tale. Obişnuim să cred că făceam un favor lui Dumnezeu prin citirea Bibliei. Dacă am citit cele 3 capitole pe zi sau am petrecut destul timp studiind, m-am imaginat pe mine obținând o bifă în Cer pentru progresul meu.

Este important să ne amintim că studiul sau lectura pentru o perioadă

mai lungă de timp nu are nimic de a face cu cât de mult ne iubeste Dumnezeu sau ne acceptă. Când Dumnezeu m-a ajutat să înțeleg în sfârșit, că am citit Biblia pentru mine și nu pentru El, mi-a adus o libertate extraordinară!

DE UNDE SĂ ÎNCEPEM ?

În primul rând, personal, recomand să utilizați o traducere a Bibliei pe care o puteți înțelege. Mulți oameni folosesc noile traduceri deoarece sunt simple și directe. Personal, folosesc Biblia Amplificată deoarece are textul grecesc și ebraic original și o expune într-un mod pe care eu îl înțeleg mai bine. Cu toate acestea, cheia este să folosești ceva ce funcționează pentru tine.

În al doilea rând, încercați să nu fiți prinse în cât de mult timp vă petreceți în studiu. Cred că un bun sfat este de a începe măcar de undeva. Atât de mulți oameni nu citesc sau nu studiază Cuvântul, deoarece ei cred că au nevoie de o bucată mare de timp pentru a începe. Sau chiar ajung să nu mai facă nimic, dacă ei simt că nu pot face totul.

“NU LĂSAȚI SĂ NU FACEȚI NICI PENTRU SIMPLU MOTIV CĂ NU SE POATE FACE FOARTE MULT.

ÎNCEPE PUȚIN ȘI CONTINUĂ DE ACOLO.

Începeți prin a alocă chiar și 15 minute pe zi. Dacă citiți Biblia, pentru prima dată, vă încurajez să citiți Evanghelia după Ioan sau să petreceți timp citind cartea Psalmilor. Aceste cărți sunt ușor de citit și pline de mesajele lui Dumnezeu de dragoste și încurajare.

Uneori suntem învinse pentru că încercăm să începem unde ar trebui să terminăm, sau încercăm să facem ceea ce altcineva face. Adevărul este că Dumnezeu vă va întâlni exact unde sunteți acum. Cum veți înainta în credința, El vă va da harul și puterea de care aveți nevoie!

O REȚETĂ SPIRITUALĂ

De asemenea, am considerat util să citesc și să studiez Biblia cu o nevoie specifică în minte. De exemplu, dacă mi-a fost greu să iert pe cineva și am lăsat frâu liber furiei, atunci căutam toate scripturile cu privire la aceste aspecte și îl lăsam pe Dumnezeu să mă ajute să trec peste mânie.

Astăzi, pachetele software cu Biblia și instrumentele de căutare on-line, au făcut studierea Bibliei mai ușoară ca niciodată. Putem găsi instantaneu scripturi de orice subiect. În acest caz, aș putea introduce individual cuvintele “mânie” și “iertare” pentru a găsi imediat versetele cu referință.

În timp ce citim scripturile din nou și din nou și permitem ca ele să se scufunde într-adevar în inimile noastre, acestea au puterea de a ne schimba din interior și a aduce vindecare supranaturală în viețile noastre. Proverbe 4:22 spune că, Cuvântul lui Dumnezeu aduce viață și sănătate întregii noastre ființe!

De exemplu, acum câțiva ani, am început să îl caut pe Dumnezeu pentru o mai bună înțelegere a dragostei Sale. Un an întreg, am citit și meditat la versetele despre dragoste, din Scriptură și chiar le-am scris pe toate, pe hârtie, unul câte

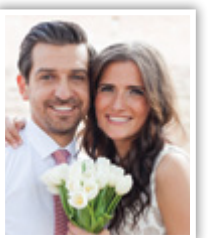
unul. Îmi spuneam mereu: “Dumnezeu mă iubește”, repetând din nou și din nou, pe drum, în timp ce conduceam mașina. Multe dimineți mă uitam în oglindă și declaram același lucru.

Unele din aceste lucruri ar putea părea amuzante, dar rezultatul a fost o viață schimbată! Studiind aceste scripturi, ușor am început să mă schimb și totodată să schimb percepția mea despre Dumnezeu. Încetul cu încetul, am câștigat o revelație cu privire la dragostea Lui, care continuă să aibă un impact asupra relației mele cu El.

Astăzi, pot spune cu adevărat că eu sunt dependentă de Cuvântul lui Dumnezeu – a devenit o necesitate de care am nevoie în fiecare zi. Poate sunteți într-un punct din viața voastră în care sunteți gata să începeți studierea Bibliei. Dacă este așa, vă încurajez să vă luați un moment chiar acum și să îi cereți lui Dumnezeu să vă ajute să începeți. Veți afla că, Cuvântul lui Dumnezeu este un lucru fără de care nu se poate trăi.

”

**Ruxandra Petrina
Biserica Betania,
Târgu Mureș**

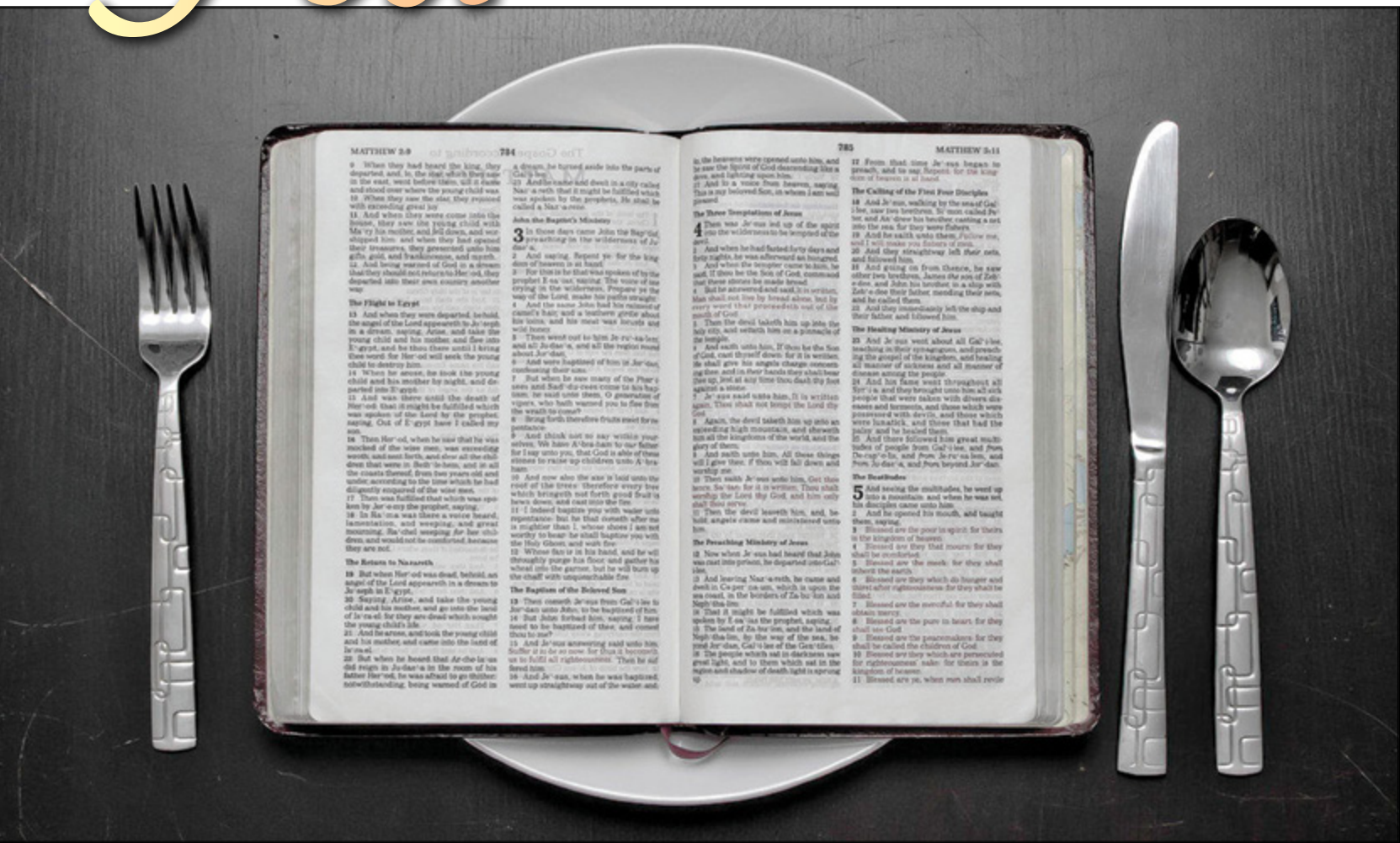

“Enjoying everyday life”, August 2013- Joyce Meyer

Post

”deschide ușa la o relație mai profundă,
mai intimă, mai puternică cu Dumnezeu”

Pentru mine personal postul și rugăciunea au fost secretul pentru a dechi-
de uși care nu se puteau
deschide, pentru a avea favor în situații
dificile și pentru a avea atingerea tandră
a lui Dumnezeu peste viața mea. Când
Dumnezeu pune un vis în inima noastră,
pe care doar El îl poate împlini e nevoie
să intrăm într-o perioadă de consacrare
în post și rugăciune.
O chemare la un stil de viață de post are
de-a face în primul rând cu smerirea su-
fletului nostru, dar și cu restaurarea unui
tânjet după revenirea Domnului nostru

Isus, care este nădejdea sufletului nostru.
În timpul în care Domnul Isus a umblat
pe pământ, s-a dedicat să îi învețe pe
ucenici principiile Împărăției. În Matei 6,
Domnul Isus ne dă câteva direcții speci-
fice legate de câteva îndatoriri ale unui
copil al lui Dumnezeu - DĂRNICIE, RU-
GĂCIUNE ȘI POST. Este foarte clar faptul
că postul, la fel ca si dărnicia și ca rugă-
ciunea face parte din viața creștinului.
Cred că atunci când aceste trei discipline
– dărnicia, postul și rugăciunea – fac par-
te din viața creștinului, aceasta crează o
atmosferă pentru manifestarea prezenței
lui Dumnezeu.

Ce este postul?

Postul nu este renunțarea la mâncarea
pentru o perioadă de timp – aceasta este
dietă, poate chiar înfometare, dar post
sigur nu este. Nu postim ca să obținem
favor de la Dumnezeu sau să renunțăm
la un păcat. Doar un singur lucru ne dă
har în fața Lui și ne spală și acel lucru
este SÂNGELE LUI ISUS. Dumnezeu este
răsplata postului, faptul că ne poziționăm
în acel loc al smeririi în care El poate să
lucreze.

Postul biblic este renunțarea la hrană
pentru un număr specific de zile, pen-

tru un anumit scop spiritual. Atunci când
renunțăm la mâncare pentru un anumit
timp de zile, omul nostru lăuntric devine
mai sensibil la lucrurile lui Dumnezeu.
Foamea și setea lui David după Dumn-
ezeu era mai mare decât foamea și setea
după mâncare (Ps. 42:7). Atunci când
gustăm intimitatea și binecuvântările
postului, toată teama noastră și toată per-
spectiva noastră despre post se schimbă.
Într-o lume cu o cultură care strigă: bea,
mănâncă, distrează-te, Isus ne spune în
Predica de pe Munte: fii smerit, roagă-te,
postește, dăruiește, slujește.

Postul este crucificarea și detronarea domnului nostru REGE STOMAC.

Postul, rugăciunea și citirea Cuvântu-
lui lui Dumnezeu merg mână în mână,
astfel în această perioadă de consacra-
re se recomandă renunțarea la alte
activități care consumă timp, energie și
viață spirituală, cum ar fi privitul la TV,
petrecerea timpului pe internet și alte ast-
fel de activități. Fără combinarea postului
cu rugăciune și citirea Scripturii, postul va
fi doar dietă. Ceea ce este foarte impor-
tant e faptul că postul este o rugăciune
continuă înaintea lui Dumnezeu.

Tipuri de post:

- **Postul regulat**
fără mâncare, doar cu apă;
- **Postul cu lichide**
fără mâncare solidă, doar cu
lichide ușoare, cum ar fi sucuri de
fructe și legume;
- **Postul parțial sau postul lui Daniel**
doar cu legume și fructe;
- **Postul Benedict**
o singură masă pe zi;
- **Postul absolut sau postul Esterei**
abținerea de la mâncare și apă
(doar în cazul chemării specifice pe
care Dumnezeu le face).

Cum să postesc?

Felul și lungimea postului este ales între
tine și Dumnezeu și nu trebuie influențat
de ceea ce fac alții.
Înainte de a începe postul este nevoie de
un plan scris, pentru că vor veni clipe de
slăbiciune și e nevoie să rămâi pe planul
slăbit pentru a nu fi ușor influențabil.
Înainte de a începe un post lung, e mult
mai înțelept să te îndeletnicești cu postul
postind perioade mai scurte regulate de
timp și să progresezi treptat la perioade
mai lungi. De exemplu, o sugestie poate
fi postul lui Daniel de 21 de zile (post pe
bază de legume și fructe).
Poți posti de la internet, facebook, filme,
Tv, etc, însă în principal post înseamnă
absența mâncării – cuvântul ebraic pen-
tru POST însemnând “a-ți acoperi gura”.

Cauze fizice ale postului:

În posturile lungi, cu apă sau cu sucuri
(recomand sucuri naturale, fresh, făcute
acasa, nu cele pasteurizate din magazin)
în primele zile de post apar dureri de cap,
care pot fi chiar puternice, depinde de or-
ganismul fiecăruia. Este un proces natu-
ral, în care organismul se detoxifică și din
această cauză pot sa apară dureri puter-
nice în organism. Pot să apară chiar și du-
reri musculare sau de oase. Este un pro-
ces natural, normal și chiar foarte benefic
organismului. Acest proces poate să țină
până la 3 – 5 zile, depinde de alimentația
pe care o are fiecare persoană înainte de
a intra în post. Postul este ca o curățare de
primăvară pentru organism. Prin faptul că
ii dăm organismului o pauză, tot sistemul
digestiv se oprește după 3 zile (de post
cu apă) și medical vorbind este foarte
sănătos acest lucru.

Primele zile sunt foarte dureroase și
foarte grele pentru că nu e neapărat
foarte plăcut la început, dar după câteva
zile toată aceasta senzație de foame trece,
durerile trec și organismul este revigorat,
proaspăt. Beneficiile postului nu se simt
neapărat în timpul postului, pentru că e o

perioadă grea, de lupte spirituale, și iadul
ar face orice să te oprească din post (exact
în acea perioadă colegii sărbătoresc cu
mâncare, primești ciocolată), dar bene-
ficiile spirituale ale postului pe lângă cele
fizice, trupești se pot vedea după aceea.

Obişnuiesc să postesc împreună cu fa-
milia posturi lungi, de mai multe ori pe an,
și unul din beneficiile postului este faptul
că nu mai suntem răciți, nu mai suferim
de sinuzite, pentru că organismul prin post
se curăță de toxine și are imunitate și de
adaptează mult mai ușor la condițiile de
frig.

Postul are beneficii în primul rând
spirituale și scopul nostru ar trebui să fie
spiritual, dar alte beneficii sunt și fizice,
mentale și emoționale.

Beneficii spirituale ale postului:

Postul ne sensibilizează omul lăuntric
la prezența Duhului Sfânt. Fiecare destin,
fiecare chemare, fiecare vis mareț, fiecare
direcție începe undeva. Cum descoperi
chemarea ta, cum îți sensibilizezi inima la
a auzi vocea Lui, cum cunoști planurile lui
Dumnezeu pentru viața ta – doar făcând
ceea ce spune Pavel – să aducem trupurile
noastre ca o jertfă vie, plăcută lui Dumn-
ezeu, aceasta este o slujbă duhovnicească
(Rom. 12:1).

Postul ne duce în acel loc ca Dumn-
ezeu să ne dea revelație proaspătă, vi-
ziune proaspătă și un scop clar. Postul
ne pregătește pentru acel loc al unei noi
ungeri. Domnul dorește să ne dea un vin
nou, proaspăt, dar sunt lucruri în viața
noastră care îl opresc pe Dumnezeu să
lucreze, dar printr-o viață consacrată
deschidem ușa ca Dumnezeu să poată
schimba lucruri pe care noi nu le vedem
că trebuie schimbate (câteodată atât de
mult ne obișnuim cu lucrurile lumii încât
credem că trebuie sa facă parte din noi,
din viața noastră de zi cu zi), dar printr-o
viață disciplinată

Dumnezeu ne dă o ●●●

● ● ● perspectivă cerească
asupra vieții, asupra
circumstanțelor, asupra vieții
noastre, pe care ar trebui s-o trăim diferit. Lucrurile importante pentru Dumnezeu devin importante și pentru noi. Ținta poruncii este dragostea care vine dintr-o inimă curată (1 Tim 1:5), să ascultă de Cuvânt (Iacov 1:19), să-L iubim pe Domnul Isus și pe oameni, iar toate aceste lucruri nu se pot face oricum. Voia lui Dumnezeu este sfințirea noastră, iar aceste porunci sunt împlinite accelerat și mai adânc în inimile noastre în cadrul consacrării din timpul postului.

Printr-o viață consacrată prioritățile în viața noastră se schimbă și devenim oameni ai primei porunci – să Îl iubim pe Dumnezeu mai presus de orice. Esența postului este de a mă apropia de Dumnezeu într-o slăbiciune voită, pentru a putea primi puterea lui Dumnezeu ca soluție la slăbiciunea mea. Inimă noastră devine sensibilă la lucrurile sensibile ale Împărăției. Începem să devenim mai sensibili la nevoile oamenilor – ne doare suferința altora și în loc să stăm nepăsători și doar să vorbim despre problemele altora, Dumnezeu ne duce în acel loc al mijlocirii pentru alții, pentru problemele societății, pentru problemele bisericii. Dumnezeu face din noi acei oameni de care EL are nevoie să stăm pe ziduri și să nu tăcem, ci să ne rugăm pentru intervenția lui Dumnezeu. Ne poziționăm în acel loc al prezenței lui Dumnezeu, în care Dumnezeu ne descoperă lucruri din inima lui, ne descoperă voia lui cu privire la diverse

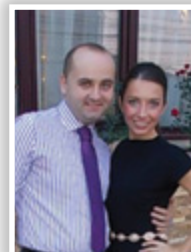
lucruri din oras, din biserică și Domnul ne încredințează tainele Lui (pentru că El descoperă secretele Lui doar prietenilor lui, acelor oameni care înțeleg inima Lui). Avem nevoie de o înnoire a minții, avem nevoie de o schimbare a perspectivei asupra vieții, asupra relației cu Dumnezeu. Dumnezeu ne cheamă la intimitate, ne cheamă să cunoaștem inima Lui. Și în acel loc intim nu putem intra oricum, nu putem ajunge oricum. E nevoie să ne dezbrăcăm de toate lucrurile care ne fură energia și ne mănâncă viața spirituală, să scăpăm de acele vulpi care ne mănâncă grădina inimii noastre.

Din cauza asta Satan urăște atât de mult ca noi, creștinii, să postim și să ne rugăm, pentru că aceste discipline spirituale sunt forțe puternice care câștigă bătălii. Trebuie să fim echipați pentru aceste lupte. Biserica lui Cristos este chemată să iasă din anonimat și să fie cunoscută ca o Biserică biruitoare, victorioasă pentru că Domnul Isus a câștigat toate luptele pentru noi. Postul ne rupe rutina în care suntem de atâtea ori prinși, postul rupe monotonia de peste viața noastră, plictiseala spirituală și în primul rând ne duce în acel loc al prezenței Lui, în care este un loc sfânt și trebuie să ne descălțăm de lucrurile lumii acesteia. Doar Isus ne satisface această foame spirituală. Dacă suntem flămânzi după mai mult, El ne va da mai mult. Postul ne smerește, ne detronează EU-l nostru și face loc ca tot ce este în inima noastră să iasă – dezamagirea, neiertarea, amărăciunea, adicții, lupte cu păcatul. Nu se merită să lăsăm dușmanii vieții

noastre spirituale să ne robească, să fim mai mult focuși pe apetitul nostru decât pe promisiunile lui Dumnezeu, decât pe binecuvântările lui, decât pe victoriile lui. Răsplătirile lui așteaptă, să fie eliberate peste acei care hotărăsc să își schimbe prioritățile, să își schimbe perspectiva vieții. Victoriile și luptele nu sunt câștigate în public, dar în locul intim, în locul privat al vieții noastre personale. Postul nu îl manipulează pentru Dumnezeu prin lucrările noastre, dar postul ne zdrobește pe noi și ne duce în acel loc în care credința prinde din nou viață, în care credința crește la un nou nivel. Încurajez astfel, ca orice suflet însetat și înfometat după neprihănire să aștepte Ziua Domnului și Împărăția viitoare în ascultare și veghere prin post și rugăciune, iar Tatăl nostru care vede în ascuns, va răsplăti.

Pentru cei care au prins curaj și nu sunt obișnuiți să postească posturi lungi, îi sfătuiesc să studieze materiale dedicate postului și să învețe din experiența altora cum să înceapă aceste posturi, pentru că pot fi foarte periculoase dacă organismul nu este obișnuit să postească. Suntem chemați să fim înțelepți și să facem lucrurile cu mult discernământ ca vrăjmașul să nu aibă nimic de câștigat.

Suba Tabita Lubliana

Susur dulce

Îți mulțumesc pentru lacrima din geană,
pentru dulcele fior,
Pentru tot ce ma-nconjoară, scumpul meu Mântuitor.

Tu cobori la mine Doamne și mângâi ființa mea
O! dulce Ți-e prezența, stai aici nu mai pleca!

O! fior al cercetării, ce prezență minunată
Te cunosc, te simt, te știu că ești Tu, o sfinte Tată.

Susur dulce și subtil, neasemuit, divin
Fii mereu cu mine Doamne, umple-mă deplin

Nu mai vreau fără de Tine, niciodată să trăiesc
Tu ești totul pentru mine, da Isuse te iubesc!

Maricica Cristea

În luptă pentru DESTIN

Se apropia vara și se apropia primul meu concediu. Ce era de făcut? Îmi doream ceva frumos, ceva demn de a fi păstrat în amintire în mod plăcut, ceva de care să mă bucur. Dar nu după multe zile de gândire, am fost întrebată dacă n-aș vrea să particip la Conferința națională a femeilor de la Mamaia. Mi-a surâs ideea, mai ales că nu fusesem încă la mare niciodată. Dar mai mult decât marea, mai mult decât tot ce se vorbea despre un concediu la mare, mi-a atras atenția tema conferinței 'Destine mărețe și războiul spiritual' și vroiam să fiu acolo. Am început să mă rog ca Dumnezeu să pregătească lucrurile pt acest timp și să mă surprindă și am plecat cu așteptări ca să-L întâlnesc pe El și fără să pun limite manifestării prezenței Duhului Sfânt. Și ceea ce pot spune, e că Dumnezeu mi-a onorat dorința lăuntrului meu și am văzut cum întreaga lucrare a fost sub călăuzirea și ungerea Duhului Sfânt.

Am remarcat și m-am bucurat să văd dragostea surorilor implicate în organizare și slujire. Au pus la dispoziția par-

ticipantelor surori consilier specializate pe diferite domenii: fete tinere necăsătorie, fete abuzate, soții cu diferite probleme de familie, femei divorțate. E un lucru deosebit să poți fi ascultat fără să fi judecat, să poți recunoaște că ai o problemă și în dragoste să îți se spună un adevăr și să poți primi un sfat și o îndrumare pt a merge mai departe.

Toată învățătura din aceste zile de conferința a mers pe aceeași direcție, și m-am bucurat de unitatea la nivel de duh dintre slujitoare. Vestea bună e că fiecare dintre noi avem un destin măreț pe care Dumnezeu ni l-a pregătit, vestea bună e că există o valoare, în noi femeile, pe care societatea în care trăim a cam distorsionat-o, făcându-ne să credem că tot ceea ce suntem, este ceea ce se vede: perfecțiune, frumusețe, îmbrăcăminte, carieră, valoare în ceea ce facem. Toate sunt bune, însă nu acestea ne definesc, ci ceea ce SUNTEM, ceea ce suntem în Hristos. Cât de mult ne cunoaștem și trăim în identitatea pe care ne-a dat-o Dumnezeu în Fiul Său? Cât de mult preț punem pe ceea ce spune Dumnezeu despre noi? Care sunt planurile lui Dumnezeu cu noi femeile?

Si prin aceste surori, Dumnezeu ne-a lansat provocarea să ne descoperim cine suntem și pentru ce suntem menite. Și provocarea e să studiem Cuvântul și să-l credem, să ne hrănim cu cuvintele Lui, care sunt adevărate, și în prezența Sa, El se descoperă.

A fost dureros să aud la întoarcere: femeia e făcută pentru cratiță, ce tot umblați la conferințe? Ce vă învață acolo? Să vă nesocotiți soții? Însă mă uit la Debora-judecătoare în Israel, mă uit la Estera-pe care Dumnezeu a ridicat-o împărăteasă pentru a-și salva poporul, mă uit la Sara-mama multor neamuri, mă uit la Maria- ce și-a spart vasul la picioarele Domnului Isus, mă uit la Lidia, și încă atâtea exemple de femei, pe care Dumnezeu le-a ridicat, le-a restaurat, le-a folosit și a scris istorie prin viața lor.

Noi suntem astfel de femei în generația noastră! Cu noi Dumnezeu are de scris istorie, însă haideți să ne căutăm identitatea în El, să căutăm să-L cunoaștem pe Dumnezeu și să aflăm ce vrea EL cu noi. Și am înțeles care e cheia: Cuvântul și părtășia personală cu Dumnezeu.

M-am bucurat mult de o seară de

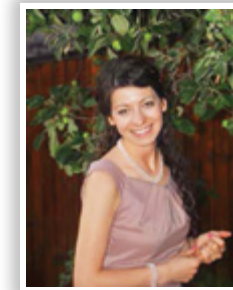
slujire specială, când surorile doritoare au putut intra printr-un tunel făcut de mâinile unor femei puternice în relația lor personală cu Dumnezeu, mature spiritual, cu daruri spirituale și cu ungere divină. Eu personal am fost copleșită de modul în care Dumnezeu m-a atins: am fost umplută de Duhul Sfânt, omul lăuntric a fost întărit prin cuvintele profetice ce au fost rostite peste mine, confirmând și întărind ceea ce Dumnezeu mi-a vorbit înainte, trupul meu a fost atins de Dumnezeu. Și multe alte femei au mărturisit cum Dumnezeu le-a binecuvântat.

Probabil că prea puțin am putut exprima ceea ce am trăit în aceste zile de Conferință. Ceea ce s-a vorbit și-a împlinit scopul în dreptul meu: mi s-a confirmat ceea ce eu am înțeles că am un destin măreț și Dumnezeu are de lucrat cu mine în generația aceasta. Am venit acasă mai flămândă după Dumnezeu, știind că valoarea și împlinirea sufletului meu o găsesc doar în EL.

'Eu zic Domnului: Tu ești Domnul meu, Tu ești singura mea fericire!' (Ps16:2)

Am hotărât să lupt pentru adevăr, am hotărât să lupt pentru destinul meu!

Mai vine cineva împreună cu mine?

Andrus Olguța Mihaela
Biserica Filadelfia
Tg.Mures

Pentru mai multe mărturii legate de Conferința pentru femei- Mamaia 2013, va rugam sa vizitati site-ul

www.conferintafemei.wordpress.com

Trudit, cu inima flămândă
Mă-ntorc de pe străine căi
Mi-e dor să fiu din nou acasă,
Să fiu printre argații tăi.

Îmi pare rău de ne iubire,
De risipitele cărări
Acasa e belșug de pâine,
Azi ma întorc din depărtări.

Și nu sunt vrednic, sunt în zdrențe,
Cu sufletul setos, pustiu...
Primește-mă ca rob la Tine...
Iar Tu, mă-mbrățișezi ca fiu.

Nu mă alungi de lângă Tine,
Nu mă privești ca pe-un străin,
Nu-mi spui cuvinte să mă doară,
Mă-mbrățișezi așa cum vin!

Și-mi pui inelul Tău în deget,
Și haina împărătească-mi dai,
Încălțăminte cea mai bună,
Și sărbătoare cu alai!

Sunt copleșit de-a ta iubire
Eu nici n-aș fi putut visa...
Se-aud cântări! E-o înviere!
Prin HAR, să fiu în casa Ta.

Amin

Elisabeta Popescu,
Biserica Baptistă
Sfânta Treime, Alba Iulia

ATITUDINEA

// Cu cât trăiesc mai mult cu atât îmi dau seama de impactul pe care-l are atitudinea în viață. Pentru mine, atitudinea e mai importantă decât lucrurile în sine. E mai importantă decât trecutul, decât educația, decât banii, decât circumstanțele, decât eșecul, decât succesul, decât ceea ce cred sau gândesc alții.

E mai importantă decât imaginea, harul sau talentul. Atitudinea poate aduce un câștig sau o pierdere pentru o companie, pentru o biserică, pentru un cămin. Este remarcabil faptul că avem puterea de a alege atitudinea pe care vrem să o adoptăm într-o anumite zi. Nu ne putem schimba trecutul; nu putem schimba faptul că oamenii acționează într-un anumit fel. Nu putem schimba inevitabilul.

Singurul lucru pe care-l putem face, e să jucăm singura carte pe care o avem, și anume, cartea atitudinii... Sunt conștienți că viața înseamnă 10% fapte, și 90% modul meu de a reacționa față de ele. La fel e și cu tine. Atitudinea noastră este în responsabilitatea noastră.

// Charles R. Swindoll

Fiecare dintre noi avem tendința de a gravita în jurul aspectelor negative ale vieții. Zi de zi ne confruntăm cu probleme, surprize neplăcute ale vieții care ne zdruncină cuibul și ne neliniștesc. Isus a spus că: „în lume veți avea necazuri...”. Cu toții vom experimenta durerea, frustrarea, tristețea, singurătatea la un moment dat în viață și depinde de noi, de felul în care alegem să reacționăm la aceste încercări cum vom trăi. Vom aborda atitudinea de victime, plângându-ne de milă, aruncând vina pe alții sau pe circumstanțe sau vom aborda atitudinea de învingători încercând să rezolvăm problema ?

Atitudinea este importantă pentru că:

1 Ea determină rezultatul. Toți cei care au succes în viață îmbrățișează acest adevăr, fie că este vorba de un doctor care intră în sala de operații, fie că este vorba de un om de afaceri care se lansează într-o nouă aventură. Încrederea crește șansele de succes. Puterea gândului este imensă și de fapt ea ne conduce viața. E nevoie ca atunci când avem de îndeplinit o sarcină, și nu una care să ne încante, să ne fixăm gândurile asupra faptelor și nu asupra propriilor sentimente. Acest lucru ne va aduce atitudinea pe calea cea bună.

2 Atitudinea față de ceilalți determină atitudinea față de noi. Zâmbește oamenilor și probabil îți vor zâmbi și ei. Atitudinea pozitivă și cea negativă sunt contagioase. Prin modul de gândire, de comunicare și de manifestare noi toți avem o influență mai mare sau mai mică asupra noastră cât și asupra persoanelor pe care le întâlnim.

3 Atitudinea oferă avantajul decisiv, necesar victoriei. Vrem să fim învingători? Trebuie să abordăm o atitudine de învingători iar nu de victime. Lupta se dă până la capăt.

Puterea gândului este imensă și de fapt ea ne conduce viața.

4 Atitudinea, nu realizările, aduc fericirea. Cei care trăiesc o viață liniștită și fericită au găsit secretul, e secretul MULȚUMIRII. Comparația nu se face cu cel mai tare, cu cel mai bogat, cu cel mai frumos sau sănătos; comparația se face cu cel care se află într-o situație mai rea. Abia apoi lucrurile mici vor părea atât de importante: să realizezi că poți vedea când altul trăiește în întuneric continuu, să poți să umbli când altul este mobilizat la pat, să poți lucra când alții nu au un loc de muncă, să poți alege ce să mănânci când altul

nu are decât o coajă de pâine etc. Fiecare trebuie să mediteze la atitudinea pe care o abordăm în viață. Modelul perfect e Isus. E alegerea noastră și depinde de noi ce atitudine vom avea în fața „surprizelor” vieții.

Daniela Lucaci
Biserica Baptistă Libertății
Tg.Mureș

O nouă zi noi alegeri

Este liniște. Ultimele stele pălesc în timp ce mijesc zorii. Pentru următoarele ore voi fi expus cerințelor zilei. Acum și numai acum este vremea să fac unele alegeri...și pentru că în urmă cu 2000 de ani, Isus a urcat Calvarul, murind și în locul meu, sunt liber să aleg...astfel că:

Dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, stăpânirea de sine...Pe acestea le aleg pentru astăzi. Dacă voi reuși să le urmaresc clipă de clipă, Îi voi aduce mulțumiri Lui Dumnezeu. Dacă voi fi înfrânt, voi cauta Fața Lui în rugaciune și mă voi smeri.

“ **Roada Duhului, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credințioșia, blândețea, înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege. Galateni 5: 22-23**

“

Aleg să iubesc...

Nici o împrejurare nu justifică ura, nici o nedreptate nu îndreptățește amărăciunea. Aleg dragostea. Astăzi Îl voi iubi pe Dumnezeu și tot ce iubește El.

Aleg să mă bucur...

Îl invit pe Dumnezeu să fie Dumnezeul meu, să domnească peste orice împrejurare. Voi refuza să privesc problemele ca altceva decât simple ocazii ce mi se oferă pentru a-L vedea pe Dumnezeu la lucru. Aleg să mă bucur de El!

Aleg să rămân în pace...

Voi trăi ca un om care știe că este iertat. Voi ierta la rândul meu, ca să pot trăi

Aleg sa fiu răbdător...

Voi trece cu privirea stângăciile altora. În loc să-i vorbesc de rău pe cei care mă supără, îi voi binecuvânta. În loc de a mă plânge că am de acceptat, Îi voi mulțumi lui Dumnezeu pentru clipele de așteptare în care să mă pot ruga Lui. În loc să reacționez în fața noilor sarcini, le voi îndeplini plin de bucurie și curaj

Aleg să fiu bun cu cei din jur...

Voi fi bun cu cei săraci pentru că sunt singuri și frământați. Voi fi bun cu cei răi fiindcă exact așa S-a purtat Dumnezeu cu mine.

Aleg să fiu onest, să fac binele...

Voi fi atent la propriile mele greșeli înainte de a arata cu degetul. Voi fi sensibil la nevoile altora, da, voi alege și astăzi facerea de bine.

Aleg să răman credincios...

Astăzi îmi voi ține promisiunile. Cei apropiați mie, nu vor regreta încrederea pe care o au în mine. Cei de lângă mine, nu vor pune la îndoială cuvântul meu.

Aleg să fiu blând...

Da, voi alege blândețea. Dacă îmi voi ridica glasul, fie ca aceasta să se întâmple numai pentru a-l aduce laudă Lui Dumnezeu. Dacă voi avea vreo pretenție, fie ca să o am numai de la mine.

Aleg să mă stăpanesc...

Sunt o ființă spirituală. Refuz să îngădui ca ceea ce este trecător să stăpânească peste ceea ce este etern. Aleg stăpânirea de sine. Mă voi lăsa cuprins de înflăcărarea pasiunii numai în credința mea. Mă voi lăsa influențat numai de Dumnezeu. Mă voi lăsa învățat numai de Cristos. Aleg stăpanirea de sine.

Mirela Damian
Biserica Betania
Târgu Mureș

De multe ori în viața noastră avem parte de momente plăcute, altele mai puțin plăcute, iar altele chiar traumatizante. Indiferent de situația în care ne aflăm, cei din jur nu pot înțelege ce este în sufletul nostru și atunci simțim nevoia de a vorbi cu cineva care să ne înțeleagă și să ne sprijine: Dumnezeu.

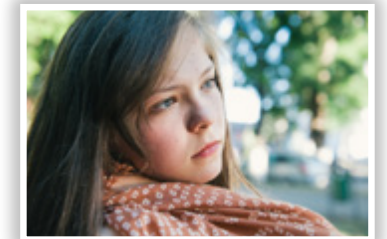
Rugăciunile pe care le adresăm lui Dumnezeu sunt precum un semafor, deoarece uneori răspunsul vine imediat, alteori vine după foarte mult timp sau poate chiar niciodată. Sunt situații când ne rugăm foarte mult pentru ceva, credem și avem speranța că Dumnezeu ascultă și nu după mult timp acea problemă se rezolvă. Ei bine, această situație este reprezentată de culoarea verde, atunci când Dumnezeu acceptă ceea ce l-ai cerut și-ți spune un DA răspicat.

În alte momente când ne rugăm, vedem că nu se întâmplă nimic și atunci ne pierdem speranța, ne îndoim de bunătatea Lui Dumnezeu, dar în acele clipe El lucrează în noi, formându-ne un caracter după placul Său și în același timp ne ajută să ne construim răbdarea, spunându-ne un blând așteaptă.

Această situație este reprezentată de culoarea galbenă. O altă ipostază este atunci când ne rugăm, însă nu primim nici un răspuns. Din cauza gândirii noastre omenești ajungem să ne depărtăm de Dumnezeu, dar El spune doar un hotărât NU, deoarece doar El știe ce e mai bine pentru noi.

În concluzie acest semafor al rugăciunii nu funcționează întotdeauna exact așa cum dorim. Ca și semaforul obișnuit unde când vezi verde treci, galben- stai, rosu- te oprești, așa este și acest semafor al rugăciunii, doar că Dumnezeu îți spune prin culoarea verde DA, prin galben AȘTEAPTĂ și prin roșu- NU. Trebuie să ne depășim încăpățânarea și să acceptăm că totul se întâmplă după voia Lui Dumnezeu!

Aura Rogozan
Biserica Filadelfia
Tg. Mureș

“Cântați Domnului o cântare nouă...”

„Cântați Domnului o cântare nouă. Cântați Domnului, toți locuitorii pământului. Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui, vorbiți din zi în zi mântuirea Lui. „, Psalmul 96:1-2

>> În Luca 1:37, găsim scris “Căci nici un cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere,,. Înțelegem de aici că tot ceea ce scrie în Cuvântul Lui Dumnezeu, are putere asupra noastră, întrucât trebuie să ia ființă în noi.

În multe alte versete ale Bibliei, Dumnezeu cere să fie lăudat, numai omul nu ia seamă sau nu înțelege cum.

Astfel am avut și eu inima împietrită, urechile surde iar ochii nu mi-au văzut mai bine de 99% din viață, raportat la ceea ce-mi cerea și cere Dumnezeu.

Întotdeauna am avut drag pentru mu-

zică, în mod special pentru a cânta . Tot ceea ce nu găseam în viața de zi cu zi, în familie, sau la școală, căutam să le găsesc în muzică. Pasiunea și dorința mea au mers atât de departe, încât am reușit să cânt pe la baluri de boboci, festivaluri, petreceri.

Visul de a deveni vedetă, îmi puneam tot mai tare amprenta peste viața mea, drept urmare, am studiat Universitatea de Jurnalism, „Școala Populară De Arte,, -canto- muzică ușoară. Am fost solistă în 2 trupe de muzică ușoară, alături de care susțineam concerte, apariții tv și radio, prin mai toată țara.

Credeam că voi urca din ce în ce mai sus pe treptele popularității, însă eram folosită doar ca și unealtă, prin care se câștigau bani. Eram apreciată doar de ceea ce se vedea la exterior, o haină sumara, chip artificial, mișcări ușuraticе, care le executam pe o oarecare scenă sau platou. Mai exact dădeam frâu distracțiilor. Am realizat lucrul acesta în momentul în care mă întorceam de la un concert, iar mașina în care mă aflam a derapat și a intrat într-un parapet. La sperietura pe care am avut-o și durerea brațelor, singura replică a colegului meu a fost: mai poți cânta?

În drumul acesta, așa cum era el, pe care în mare am încercat să-l redau, cu privire la viața mea, m-am întâlnit cu Cel Mai Minunat: Isus Hristos Domnul. Folosindu-se de soțul meu, Dumnezeu, mi-a pus în față cea mai minunată dragoste și cea mai adevărată viață, de care poate avea parte un om vreodată: Împăcarea cu Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Diavolul s-a luptat foarte tare să împiedice Lucrarea Lui Dumnezeu cu privire la mine și s-a folosit de părinții mei care au fost foarte împotriviți.

Nu puteam și nu vroiam nicidecum să accept ce Dumnezeu îmi cere să îi predau viața întreagă Lui, că îmi cere o viață nouă, trăită după Cuvântul Lui.

Prin dragostea ce și-a arătat-o, murind pe Cruce, purtând toate păcatele și batjocurile omenirii dar și ale mele, inima mea s-a despietrit și a devenit una de carne. Din mocirla păcatului, din groapa pieirii, și din bezna morții, m-a ridicat cu Braț puternic, la o viață nouă, o viață născută din Dumnezeu.

Din Cuvântul și cântecele inspirate prin Duhul Sfânt, cântate de copiii Săi, Dumnezeu mi-a descoperit cât de frumoase și minunate sunt Imnurile de laudă ce se înalță înspre El. Și-ar pierde din valoare dacă le-aș numi melodii.

La urechea și inima mea nu ajunsese încă nicodată așa ceva. De fiecare dată mă cercetau și mă coplesesc până la lacrimi de pocăință, recunoștiință și bucurie.

În ziua în care am încheiat legământ cu Dumnezeu și i-am mărturisit credincioșie veșnică, am dorit din toată inima să-l aduc ca și jertfă, ceea ce de atâția ani a așteptat: „O cântare nouă”, o cântare dintr-o inimă nouă, spălată în sângele Mielului. Am experimentat ceea ce nu se poate exprima și explica în cuvinte: dragoste curată, fericire și bucurie adevărată. Din acel moment am dorit să îi cânt Lui Dumnezeu. După cum știm, Dumnezeu este un Dumnezeu gelos: totul sau nimic. El vrea să îi cântăm DOAR Lui Într-una din zile, fiind singură acasă, a venit mama mea la mine, printre care m-a întrebat ce voi face în ziua următoare. I-am spus că voi avea canto, deoarece urma să am audiție, care consta în interpretarea pieselor pe care eu le-am studiat în 3 ani. S-a invitat să vină să mă asculte, ceea ce m-a blocat, m-a înmărmurit. Eu vroiam să îi arăt că viața mea e atât de minunată schimbată, că îi cânt Domnului, iar ea vroia să mă vadă și să mă asculte cântând ceea ce nu era nicidecum închinat Lui Dumnezeu. Am rămas foarte

întristată și tulburată. Când s-a întors soțul meu și m-a văzut atât de abătută, m-a întrebat ce s-a întâmplat. I-am explicat totul, la care el m-a întrebat:

Dacă în timp ce tu cânti acele melodii, vine Domnul, cum te găsește? Am început să plâng și am hotărât din acel moment să nu mai cânt și să nu mai ascult nicodată cântări neînchinare Domnului. A doua zi i-am explicat profesoarei că eu nu mai pot și nu mai vreau să cânt vechile cântări, deoarece L-am cunoscut pe Domnul Isus Hristos într-un mod deosebit iar El dorește să-l cânt doar Lui. Spre bucuria și surprinderea mea, Dumnezeu i-a pregătit inima să înțeleagă cu lacrimi și bucurie, spunându-mi: oare pentru asta te-ai adus Dumnezeu în Școala De Arte? Ce bine că ai alături de cine să îi slujești Lui Dumnezeu în modul acesta... Îl Slăvesc și-L glorific pe Dumnezeu pentru toată puterea și îndurarea de care a dat dovadă față de mine.

“ O, de-aș avea eu limbi o mie și mii de buze să cuvânt, pe tonuri mii o armonie spre Slava Celui Pururi Sfânt, I-aș mulțumi de ce-a făcut cu mine fiul cel pierdut...Când buzele-mi n-or mai putea, suspinul meu Te-a lăuda.”

Doresc din toată inima, ca Ungerea Duhului Sfânt să fie din belșug peste făptura mea, ca atunci când cânt, Duhul Sfânt să preia controlul, astfel încât, cei ce aud să primească mântuire, eliberare, pace, bucurie și vindecare.

A Domnului să fie toată Slava, Cinstea și Gloria în veci.

Cu multă dragoste,

Loredana Milășcon.
Fiți binecuvântați.
Biserica Bethel

Mărturie

M-am gândit de multe ori ce "moștenire" aş vrea să las copiilor şi nepoţilor mei. Răspunsul a fost mereu, credinţa adevărată.

Nu ştiu dacă e obişnuit să îţi fie mai bine la bătrâneţe decât la tinereţe! Dar de mult versetele din Isaia m-au impresionat şi mi-au adus întrebări: "Nu ştii? N-ai auzit? Dumnezeu cel veşnic, Domnul a făcut marginile pământului. El nu oboseşte, nici nu osteneşte; priceperea Lui nu poate fi pătrunsă. El dă tărie celui obosit şi măreşte puterea celui ce cade în leşin. Flăcăii obosesc şi ostenesc şi chiar tinerii se clatină; dar cei ce se încred în Domnul îşi înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă şi nu obosesc, umblă şi nu ostenesc." Isaia 40 vv 28-30.

Am trecut de 60 de ani: problema mea este că, dacă nu ma uit în oglindă - şi mă uit rar - mă văd tânără, mai degrabă slabă, cu păr negru şi mereu râzând. Aşa eram. Pe dinăuntru aşa sunt şi acum. De fapt sunt mulţumită cu anii pe care îi am şi mă bucur de fiecare zi pe care Dumnezeu o adaugă la viaţa mea. Dacă stau însă să-mi analizez viaţa de până acum, pot să spun

că nu a fost lipsită de dificultăţi şi de griji. Însă atunci când l-am întâlnit cu adevărat pe Dumnezeu, când eram chiar tânără am "căzut" peste o promisiune a Lui: "Şi aruncaţi asupra Lui toate îngrijorările voastre căci El însuşi îngrijeşte de voi". Tocmai murise mama, nu prea aveam pe nimeni care să fie lângă mine cu adevărat şi am "prins" cuvintele astea cu toată puterea mea. Şi L-am crezut pe cuvânt pe Dumnezeu: El însuşi îngrijeşte de mine! Şi de atunci, indiferent ce a venit şi cum au fost zilele, bune, rele, până la urmă "pe dinăuntru" am ajuns să trăiesc bine.

Din fericire, asta nu a depins prea mult de mine fiindcă meritul este al Celui care, cred cu toată tăria, m-a ținut în "Mâna Lui cea bună" dinainte de a fi eu: Romana. El mi-a dat cea mai extraordinară Mamă, mi-a dat simţul umorului, dar şi simţul critic şi mai ales, la vremea potrivită, mi-a dăruit cel mai preţios cadou: credinţa în Domnul Isus, a lăsat ca Duhul Lui să-şi înceapă lucrarea în mine şi sunt convinsă-

aşă îmi spune Biblia- că o va şi duce la bun sfârşit.

M-am gândit de multe ori ce "moștenire" aş vrea să las copiilor şi nepoţilor mei. Răspunsul a fost mereu, credinţa adevărată. Nu cred că există un alt bun mai de valoare în viaţa fiecăruia dintre noi. El singurul ne vrea într-adevar binele. Pentru că El ne ştie viaţa, ne ştie viitorul. E foarte adevărat că nu totdeauna mi s-a părut "plăcută" voia Lui chiar dacă am ştiut că este "bună... şi desăvârşită"- Romani 12 v2. Însă cu fiecare an am înţeles mai mult că ceea ce urmăreşte Dumnezeu este să fim pregătiţi pentru tot timpul acela nesfârşit cu El.

Şi pentru că am început spunând că îmi este mai bine acum ca la tinereţe, pot să şi explic de ce şi cum: pot vedea acum privind în urmă felul în care Dumnezeu mi-a "îngrădit" drumul vieţii pentru că aşa era mai bine.

Am terminat facultatea de medicină generală, specializare pediatrie, sperând

să ajung medic la ţară. Visam să lucrez la dispensar şi să cresc şi animale. Dar, s-a schimbat legea sănătăţii şi am ajuns medic stagiar la oraş! Fără animale. Am terminat stagiatura şi singura variantă ca să rămân în casa care era singura legătură cu familia care nu mai era - murise şi singura bunică- era să fac specializarea în igienă (ştiu că pare neobişnuit acum să te specializezi în igienă, dar aşa erau vremurile). Şi am ajuns să lucrez la Sanepid. Munca de inginer, procese verbale, citit de legi, controale fără nici o finalitate-numai medic nu eram. Dar aveam deja trei băieţi şi urma să mai vină un copil. Însă venise şi Revoluţia şi Dumnezeu pregătise un loc pentru mine - director la un camin cu cinci case de tip familial pentru copii şi tineri cu handicap psihic sever. Pentru unii era "înmormântarea" mea profesională, pentru mine era încununarea profesiei de medic şi menirea mea ca şi creştin. Şi- surpriză - mi-au folosit şi cunoştinţele de pediatrie şi toate legile şi normele de igienă, toată experienţa de atâţia ani pe care îi credeam irosiţi. Şi acum după ce nu mai sunt la cămin, pentru că m-am pensionat, am timp să fac ceea ce mi-a plăcut totdeauna: îngrijesc flori, grădina şi cresc capre şi găini. Mă simt fericită. Mi se pare că Dumnezeu chiar a văzut cât de mult îmi plac lucrurile astea şi mi le-a pregătit ca acum când nu mai sunt tânără să am încă bucurii. Şi mă gândesc la cât de multe bucurii vor fi acolo la El în Împărăţie dacă şi aici pe pământul acesta, plin de mizerii şi răutăţi şi de noi, oameni imperfecti, este atâta frumuseţe.

Cred că acesta e motivul pentru care Isaia 40 îmi place: este speranţa atât timp cât trăieşti şi cred că bătrâneţea este timpul când găseşti răgazul să te uiţi în jur, să-l mulţumeşti lui Dumnezeu, să te bucuri de El, de oamenii pe care El i-a pus în jurul tău şi de toate frumuseţile pe care El le face şi le susţine.

Romana Popa

Biserica Baptistă Sfânta Treime
Alba Iulia

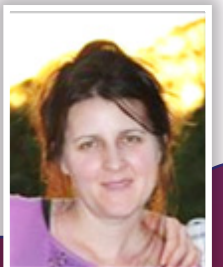
Furtuna

Priveşte mereu înspre ceruri zâmbind
Chiar dacă deodată, în zare, se văd nori venind .
Încearcă să vezi, peste a lor cortină
Cum Soarele sfânt e gata să vină
Să-mprăştie norii, să-i pună pe fugă
Iar razele-i blânde la tine s-ajungă,
Să-ţi mângâie plânsul şi zâmbetul fin,
Să-ţi umple fiinţa cu haru-I divin!

Nu renunţa, nu te lăsa cuprinsă de frică
Ci înspre Soarele cel sfânt privirea ți-o ridică
Chiar de talazuri grele izbite-vor mereu
Tu nu uita, pe cer e-un curcubeu!
El, Domnul cel atotputernic, de-acum şi până-n veci
Va porunci furtunii, cu putere : « Pleci ! »
Fugi-vor întuneric şi nori şi vântul care
Suflat-a cu putere, vuind atât de tare...
Dar L-ai vazut acolo, în ciuda vremii grele
Tu i-ai simţit căldura, zărit-ai diademe
Şi te-a umplut o pace, te-a-nfăşurat aievea
Căci El e Cel ce schimbă chiar şi naturii legea .
Isus...razele-I sfinte ajunge-vor la tine
Ştiut-ai clipa asta, ştiut-ai că El vine
Şi-ţi face din lumină, cu mâna Lui, cununa
Că ai privit spre ceruri şi-ai biruit furtuna !

Amin!

Dana Petruţ

ÎNGRIJORAREA

“Nu vă îngrijați dar de ziua de mâine; căci ziua de mâine se va îngriji de ea însăși. Ajunge zilei necazul ei.” (Matei 6:34)

Ce este îngrijorarea ?

Definiția conform DEX: starea omului îngrijorat; teamă, neliniște, alarmare.

Teama este starea de neliniște și de tulburare provocată de un pericol care te amenință, de un rău care ți se poate întâmpla.

Trăim într-o lume în care veștile circulă cu o viteză uluitoare. Și parcă veștile rele, cele care ne îngrijorează, circulă și mai repede.

În ciuda faptului că știința a luat așa amploare și asistăm la descoperiri în toate domeniile, nesiguranța și îngrijorarea câștigă tot mai mult teren.

Oamenii se îngrijorează pentru locul de muncă, pentru sănătatea lor și a celor dragi, pentru viitorul lor și al copiilor lor pe acest pământ, în această viață. Ne îngrijorăm că nu plouă sau că plouă prea mult, că s-a votat sau nu o lege în Parlament, se dă sau nu subvenție în agricultură, crește prețul la energie electrică și la gaze naturale...câte și mai câte îngrijorări!

Ce ne spune Domnul Isus: **“Și apoi, cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge un cot la lungimea vieții lui?” (Luca 12:25)**

Dacă ar trebui să fim îngrijați pentru ceva, ar fi îngrijorarea pentru locul în care ne petrecem veșnicia, în cazul în care nu am încheiat pace cu Dumnezeu, în cazul în care nu Îl avem ca Mântuitor pe Domnul Isus. Nu sunt decât două posibilități :rai sau iad. Alegerea ne aparține.

Omul care L-a primit în inima lui pe Isus ca Domn și Mântuitor nu are de ce să se îngrijoreze, pentru că încredințează toate lucrurile în mâna Dumnezeului cel viu care veghează pasul nostru, locul în care suntem, viața noastră și ne promite veșnicia cu El.

Avem rugăciunea la îndemână, legătura și părtășia cu Tatăl nostru prin care aducem înaintea Lui toate problemele noastre în numele Domnului Isus. Unde este rugăciunea adevărată, dispare îngrijorarea. Rugăciunea este leacul îngrijorării de orice fel.

“Binecuvântat să fie Domnul, căci ascultă glasul rugăciunilor mele, Domnul este tăria mea și scutul meu; în El mi se încrede inima și sunt ajutat.” (Ps. 28:6-7)

Unde este îngrijorare lipsește credința, iar rugăciunea nu mai poate fi plăcuta lui Dumnezeu.

Când avem așa promisiuni ferme:

- “ nu te teme, căci Eu sunt cu tine; nu te uita cu îngrijorare, căci Eu sunt Dumnezeul tău; Eu te întăresc, tot Eu îți vin în ajutor. Eu te sprijinesc cu dreapta Mea biruitoare.” (Isaia 41:10)

• “Căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te ia de mâna dreaptă și-ți zic: “ Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!” (Isaia 41:13)

- “Nu te teme, căci nu vei rămânea de rușine.” (Isaia 54:4)
nu avem voie să ne îngrijorăm pentru că:” De altă parte știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.” (Romani 8:28)

Ce încredințare mai puternică am putea să avem decât promisiunile lui Dumnezeu, decât făgăduințele Lui pentru toți cei ce cheamă Numele Lui și împlinesc voia Lui.

“Ajutorul nostru este Numele Domnului, care a făcut cerurile și pământul.” (Ps. 124:8)

Dacă ești copilul Tatălui ceresc și ai văzut brațul Lui lucrând în viața ta, păcătuiești atunci când te doare capul din cauza îngrijorării.

Neîngrijorarea – iată marea artă pe care trebuie să o învețe cel ce pornește pe calea credinței. Îngrijorarea este semn de neîncredere în Dumnezeu.

Cea mai slabă nădejde e mult mai de preț decât cea mai întemeiată deznădejde.

“Încredințează-ți soarta în mâna Dom-

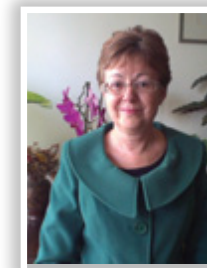
nului, încrede-te în El și El va lucra.” (Ps 37:5)

“Doamne al oștirilor, ferice de omul care se încrede în Tine.” (Ps. 84:12)

Într-un verset, apostolul Pavel, concentrează tot ceea ce ar trebui să facem noi în mijlocul problemelor cu care ne confruntăm :

“ Nu vă îngrijați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri.” (Filipeni 4:6)

Așa să ne ajute Dumnezeu !

Lidia ALDEA
Biserica Bethel Tg. Mures

Analizele anuale obligatorii pentru femei

1 Corinteni 3:16 “Nu știți că voi sunteți Templul lui Dumnezeu, și că Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi ?”

Trupurile noastre au fost create pentru Domnul nostru. Trupurile ne-au fost date pentru a demonstra gloria, puterea, înțelepciunea și sfințenia lui Dumnezeu. Trupul este un Templu al Duhului Sfânt, reprezintă Sfânta sfințelor, locul în care Dumnezeu locuiește. Cuvântul lui Dum-

nezeu spune că trupurile noastre trebuie îngrijite la fel de mult ca și sufletul ori Duhul. Există numeroase versete în care ne sunt expuse reguli stricte prin care ni se explică ce trebuie să mâncăm, cum trebuie să ne îmbrăcăm și mai ales cum să ne îngrijim măduarele în orice zi a vieții noastre.

Astăzi, având atât de multe surse de informație ar trebui să ne gândim la noi femeile, ca la acele vase slabe care au nevoie de îngrijire specială, de o atenție sporită.

O investigație amănunțită este o in-

vestitie pe termen lung; cu cât suntem mai liniștite în privința sănătății, cu atât vom avea confortul psihic necesar pentru a munci mai mult și mai eficient, pentru a ne dedica în întregime activităților zilnice, iar în cazul în care descoperim că ceva este în neregulă, putem readuce totul la normal mult mai repede.

Iata cum ar trebui sa arate calendarul nostru de sănătate:

Ecografia de sân

Poate fi unilaterală (la un singur sân) sau bilaterală (la ambii sâni). Recomandat este ca ecografia să se facă la ambii sâni, anual; în cazul în care se descoperă ceva suspect, este bine ca ecografia să se repete de 2 ori pe an. Această procedură nu este deloc dureroasă și este indicată femeilor care au trecut de vârsta de 18 ani. Așa cum știm deja, autoexaminarea prin palpate este recomandată să se efectueze aproximativ în aceeași perioadă a fiecărei luni (din cauză că sâni, de-a lungul unui ciclu menstrual, suferă transformări), în timp ce ecografia de sân se poate face oricând.

Mamografia

Cu trecerea timpului, sânul trece prin diferite transformări, iar țesutul acestuia devine mult mai dens, iar în cazul acesta intervine mamografia, care ajută la interpretarea mai ușoară a anomaliilor și este recomandată femeilor ce au trecut de vârsta de 40 de ani și trebuie repetată anual.

În cazul în care aveți istoric familial de cancer la sân sau ovarian sau ați urmat tratamente ce au presupus radierea toracelui, este recomandat să apelați la această procedură mai devreme. Desig-

ur, ideal ar fi în acest caz să cereți și sfatul unui medic specialist.

Testul Papanicolau

Pe lângă vizita anuală la medicul ginecolog, testul Papanicolau ar trebui să fie nelipsit din calendarul nostru de sănătate. Acest test este cea mai sigură metodă de depistare a oricăror probleme de col uterin, inclusiv celulele canceroase ce ar putea fi descoperite și extirpate înainte ca acestea să facă ravagii. Testul Papanicolau poate fi efectuat încă de la începerea activității sexuale și repetat o dată pe an; după vârsta de 40 de ani, când riscul de cancer de col uterin este crescut; acest test ar trebui repetat o dată la 6 luni. În ceea ce privește cancerul de col uterin, acesta este unul “silentios”, unde simptomele nu apar decât atunci când este în stare avansată. Tocmai de aceea, testul Papanicolau ar trebui să fie o prioritate!

Controlul dermatologic

Având în vedere faptul că suntem în era radiațiilor solare și știm cât de mult ne pot afecta acestea, un control dermatologic la orice modificare anormală a pielii sau a unor alunițe ar trebui să ocupe un spațiu în calendarul nostru.

Testele de sânge

Dacă veți vorbi cu medicul de familie, acesta vă poate prescrie o serie de teste sangvine generale. Cum sângele trece prin tot organismul, automat acesta poartă amprentele fiecărui organ și fiecărui țesut, iar prin examinarea acestuia se poate descoperi orice nu funcționează bine. În cazul în care, în analizele generale, anumiti indici nu sunt în regulă, atunci se recomandă alte analize mai amănunțite.

Verificarea tensiunii arteriale

Tensiunea arterială este influențată de factori multipli, cum ar fi: stilul de viață, greutatea corporală, regimul alimentar, iar odată cu înaintarea în vârstă, riscul de hipertensiune arterială este crescut. O electrocardiogramă, pentru a observa activitatea inimii, efectuată cel puțin o dată pe an, este importantă.

Luciana Sand
Biserica Filadelfia
Tg. Mureș

Nu priviți analizele de rutină ca pe o corvoadă. Multe dintre ele se pot face și pe bază de trimitere de la medicul de familie (acestea fiind gratuite); iar dacă vă este groază de stat la rând de una singură în stres - organizați alături de prietene o mișcare pentru sănătate.

Sacrificați-vă o zi și preocupați-vă de sănătatea voastră. E porunca lui Dumnezeu și obligația noastră!

Ceaiuri

Licori de toamnă cu puteri vindecătoare

Îndrăgostiții de miraculoasele licori naturale din frunze de ceai, fructe sau plante medicinale nu așteaptă un moment propice pentru a le savura și a-i da organismului o mână de ajutor în desfășurarea treburilor zilnice. Aceștia le beau cât de des se poate și fără adaosuri de zahăr sau îndulcitori. Însă multe persoane resping ideea de ceai pentru că o asociază cu boala! Greșit! Bem ceaiuri tocmai pentru a nu ajunge bolnavi!

Un studiu arăta că momentul în care românii preferă să consume ceai este dimineața (46,6%) și seara (30,1%). La studiu au participat 1.200 de persoane, din mediul urban cu vârste cuprinse între 18 și 55 de ani. După apă, ceaiul verde este a doua băutură consumată la nivel mondial. Numeroase studii au demonstrat că un consum constant scade ris-

cul dezvoltării unor afecțiuni cronice precum obezitatea, diabetul, declinul funcției cognitive. De asemenea, poate suplini cu succes și cafeaua – cafeina din ceai se eliberează mai încet în organism și astfel se prelungește starea de bine, spre deosebire de cea din cafea ce se eliberează rapid. Cei care vor să beneficieze de puterea ceaiului verde, dar se împiedică de gust, pot adăuga într-o sticlă de apă plată de 2 litri, la temperatura camerei, un pliculeț de ceai de calitate bună. După o jumătate de oră, apa va avea o aromă și o calitate deosebită.

Hibiscus

Cu siguranță, una dintre cele mai frumoase și delicate flori este Hibiscusul. Dar nu despre aceste calități ale ei vrem să-i mulțumim, ci pentru beneficiile pe care le aduce sub formă de infuzie. Are o aromă delicioasă – acrișoară, nu conține cafeină și ajută la reglarea problemelor cu hipertensiunea arterială, a nivelului colesterolului rău crescut, a anumitor afecțiuni cardiace, a unor afecțiuni circulatorii și a eliminării kilogramelor în plus. În plus, întărește imunitatea și ne apără de infecțiile urinare și de constipație. Are un conținut bogat în vitamina C. În țările arabe și în India se consumă infuzia direct din flori, caldă sau rece. În România, aproape toate ceaiurile din fructe conțin și hibiscus atât pentru gustul, cât și pentru culoarea roșie care care o conferă licorii. Nu se recomandă însă, hipotensivilor, gravidelor și nici în timpul tratamentului pentru maladii de tipul cancerului.

Măceșe

Poate că “măceșe” și “cătină” nu sună la fel de exotic și nu se bucură de atâta publicitate la nivel mondial precum: acai, noni sau goji, însă aceste fructe provenite de pe plaiurile mioritice sunt concurenți redutabili, sunt la îndemâna tuturor și costă chiar și de 20 de ori mai puțin. Măceșele conțin de 50 de ori mai multă vitamina C decât

citricele și de 200 de ori mai multă vitamina C decât merele – încă o dovadă că esențele tari se păstrează în recipiente mici, vitaminele A, B1, B2, B3, K, magneziu, calciu, fier, potasiu, taninuri, pectine, uleiuri volatile. Se recomandă infuziile din fructe opărite, pentru a nu distruge vitamina C prin fierbere, pentru întărirea sistemului de apărare, împotriva infecțiilor, hipertensiunii, pentru ameliorarea afecțiunilor cardiace, a varicelor sau evident, amestecurile de plante speciale care conțin măceșe.

Tizane pentru afecțiuni frecvente Am selectat din Manualul de medicină naturistă de dr. J. L. Berdonces, apărut la editura All, câteva rețete de tizane ce tratează, ameliorează unele dintre cele mai comune și supărătoare afecțiuni.

Cătina

Campionă la conținutul de vitamina C și la puterea sa anti-îmbătrânire – recomandată cu încredere de către medicii geriatri persoanelor ce vor să-și mențină tinerețea, cătina ne surâde în această perioadă prin piețe. Pe lângă vitamina C, conține din belșug vitaminele A, complexul B și vitaminele E, P, K, F. Infuzia din fructe proaspete se prepară prin opărire, pentru a nu distruge vitaminele sau din fructe uscate (se găsesc în magazinele naturiste). Se recomandă consumarea licorii cu tot cu fruct. Când devine caldă se poate adăuga o linguriță de miere de albine. Cătina ajută și la eliminarea kilogramelor în plus, taie senzația de foame, dar vitaminează.

Goji

Minunatele fructe provenite de pe culmile înalte ale munților Himalaya, bogate în virtuți pentru păstrarea sănătății, a tinereții și recăpătarea energiei ne-au cucerit cu gustul lor de vreo 2 ani. Le consumăm ca atare, ori în iaurt, cereale, biscuiți etc. De câteva luni, am observat că au apărut pe piața din România și ceaiuri ce le conțin, acestea au rolul de

a conferi energie și bunădispoziție pentru întreaga zi. Din compoziție mai fac parte: rooibos, mate, mentă egipteană, ghimbir, rădăcină de lemn dulce etc.

Pentru tratarea febrei

În “Manualul de medicină naturistă” amintit sunt recomandate și câteva infuzii pentru restabilirea temperaturii corporale normale.

Lemn-galben – conține o substanță numită berberină ce are o capacitate de a reduce febra de 5 ori mai mare decât aspirina. În plus, este un depurativ al ficatului.

Măceș (se folosesc fructele) – se bea o infuzie scurtă (prin opărire) procedeu care-i conservă mai bine toate proprietățile.

Ghimbir – un alt sudoforic excelent. Rădăcina sa ajută la digestie, calmează tusea, elimină grețurile în timpul sarcinii.

Coadă-șoricelului – excelent sudoforic, un tip de remediu foarte util pentru tratarea febrei. Mai este eficientă în cazuri de erupții cutanate, hemoroizi, răceli, proxilaxia formării cheagurilor de sânge.

Soc – un alt sudoforic excelent – cazuri de tuse, durere de dinți, pojar, astm, dureri de cap, laringită.

Sursa: www.csid.ro

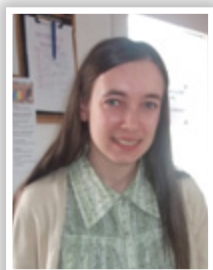
Luciana Sand
Biserica Filadelfia
Tg. Mureș

PRĂJITURĂ cu morcovi

- 1 ½ căni zahar
- 1 cană ulei
- 3 ouă
- 2 căni făină
- 2 lingurițe scorțișoară
- 1 linguriță bicarbonat de sodiu
- 1 linguriță esență de vanilie
- ½ linguriță sare
- 3 căni morcovi răzuiți

Anca Mrazic

1. Se preîncălzește cuptorul. Se unge tava cu margarină și se presară ușor puțină făină. (În loc de margarină și făină se poate folosi doar hârtie de copt, care este foarte eficientă pentru multe rețete).

2. Se bat zahărul, uleiul și ouăle într-un vas mare până când sunt bine amestecate. Se adaugă restul ingredientelor în afară de morcovi; se bat cu mixerul timp de 1 minut, la viteză mică. Se adaugă apoi morcovii, se amestecă și se pune în tavă.

3. Se pune la cuptor și se lasă aproximativ 40-45 de minute.

4. Se răcește complet cam o oră.

Poftă bună!

O televiziune din suflet, pentru suflet!

Solicitați distribuitorilor de televiziune canalul Credo TV

Datorită telefoanelor pe care telespectatorii creștini le-au dat, solicitând canalul Credo TV, am reușit să intrăm pe mai multe rețele de cablu din România. Mulțumim tuturor celor care au contribuit prin aceasta la răspândirea Evangheliei în țara noastră.

Ne puteți recepționa și instalându-vă o antenă parabolică individuală fără a mai plăti un abonament lunar. Pentru informații tehnice de instalare, sunați la numărul de telefon 0744.766.490.

Dacă doriți să vă abonați la o rețea care include și canalul Credo TV, contactați firma Focus Sat, la următorul număr de telefon:

021.406.7220 - Tasta 2

Puteți suna zilnic între orele 10-20.

Coordonatele de recepție sunt:

Satelitul: THOR 6
Poziția orbitală: 1° W
Frecvența de recepție: 12456 MHz
Polarizarea: Verticală
Rata de simboluri: 28.000 KSym/s
FEC: 7/8
V-PID: 1840 Kbit/s
A-PID: 128 Kbit/s
Norma: FTA

Pe internet ne puteți urmări 24 de ore, 7 zile pe săptămână accesând **www.credo.tv**, secțiunea **LIVE**.

www.credo.tv

CATERING

B2B

(business to business)

B2C

(business to customer)

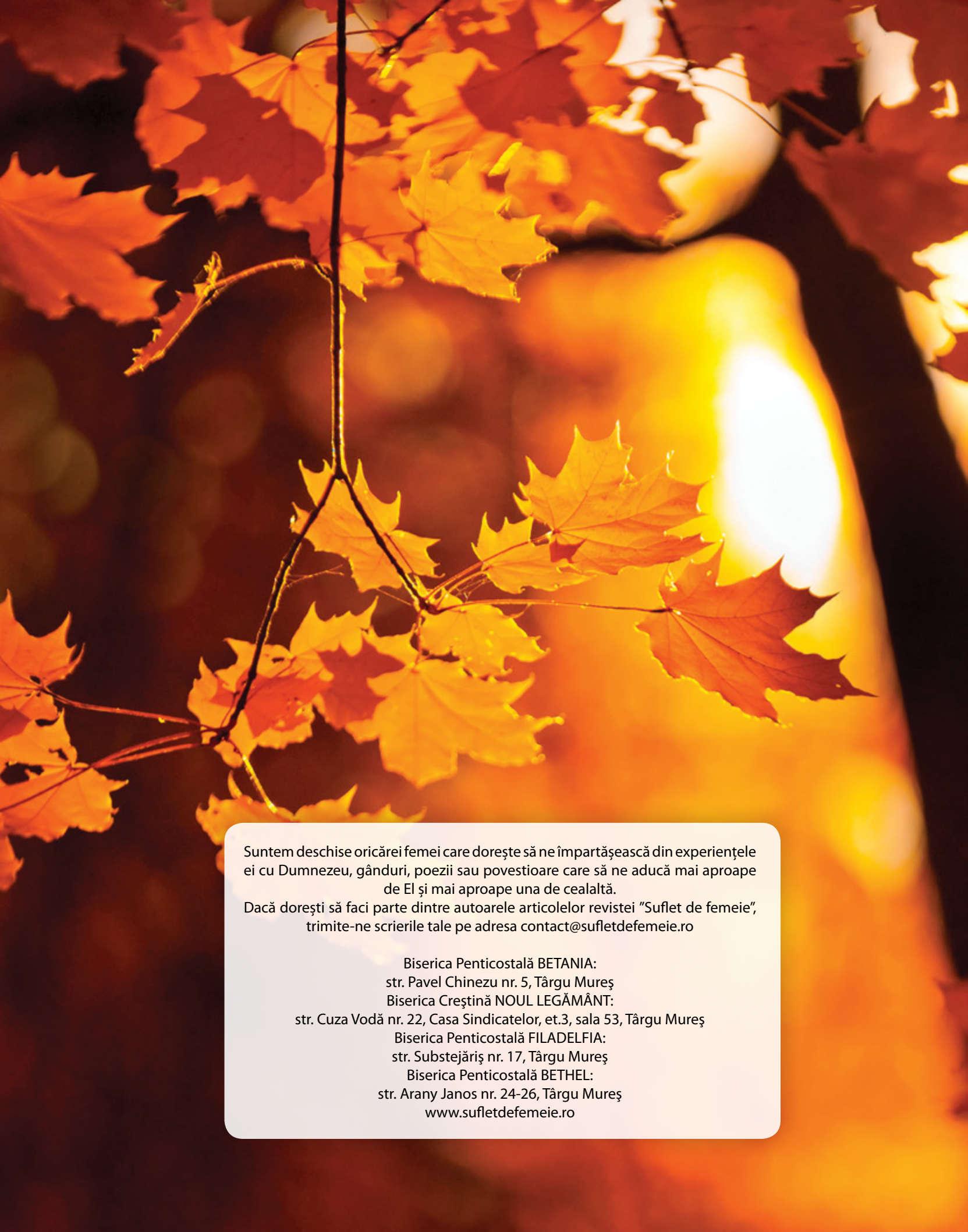
Servicii de catering în județul Mureș:

- ✓ Catering pentru companii (seminarii, training-uri, conferințe, inaugurări, lansări de produse etc.)
- ✓ Catering pentru spitale, grădinițe, after school, cămine de bătrâni
- ✓ Catering pentru înmormântări
- ✓ Mese festive pentru orice eveniment (petreceri aniversare, petreceri pentru copii, petreceri de sărbători, botezuri, nunți, banchete).

Oferta „meniul zilei” cuprinde Fel I, Fel II și desert. Avem la dispoziție 3 tipuri de meniuri: meniu normal (pui/porc), meniu numai pui, meniu lacto-ovo-vegetarian.

www. .com/CasaPetrina
www. .com/CasaPetrina

Comenzile se pot prelua la nr. de telefon **0749.277.110** sau prin e-mail la **casapetrina@gmail.com**

Suntem deschise oricărei femei care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:

str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș

Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:

str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș

Biserica Penticostală FILADELFIA:

str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș

Biserica Penticostală BETHEL:

str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș

www.sufletdefemeie.ro